

A L S Ó V Á R O S I

H A R A N G S Z Ó

A nagykanizsai Szent József plébánia lapja VII. évf. III. szám 2012. március hónap

Láttam a Napot

A hamuszürke égbolt alatt
sűrű köd gomolygott egyre,
s tikkadtan bár, de a célt látva
caplattam a meredekre.

Az összefüggő felhőtenger
meghasadt egy pillanatra,
s a nyugati látóhatár
szemem folyvást kápráztatta.

Ki elszánt küszködésemlátta,
ajkát ilymód biggyesztette:
"Tébolyult, ki hegyre hág most,
józan eszét elvesztette."

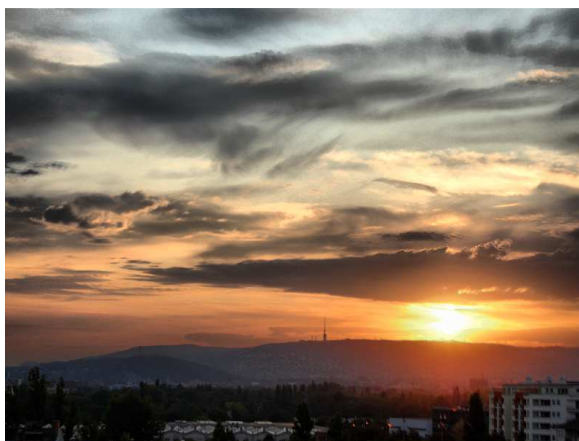
Elbűvölten, báván álltam,
igézett a szín-orgia,
aki látott már hasonlót,
nincs egyebet kívánia.

A kilátóhoz már zihálva
érkeztem, és feljebb kúszva,
fertyályórát tölthettem el
a kosarát körberóva.

Akkor és ott nem sajnáltam
mit szívem a völgyben hagyott,
mert - ha tűnő időre is -,
láthattam a fénylő Napot!

Horváth Lóránt

plébános

Nagybőjti gondolatszilánkok

Egy építkezésen, amikor megszólalt a jelződuda, a munkások egy kupacba letelepedtek, hogy megebédeljenek. Sam minden alkalommal kinyitotta az ételhordóját és panaszkodni kezdett.

– Hogy a ménkű verje meg!
Ez nem lehet igaz, már megint mogyoróvajas-lekváros kenyér. Utálok a mogyoróvajas-lekváros ke-

nyeret!

Sam minden nap siránkozott a szendvicse miatt. Teltek a hetek, és a többi munkást már kezdte idegesíteni ez a nyafogás. Végül az egyik társa így szólt:

– Az ég szerelmére, Sam! Ha utálsz a mogyoróvaját és a lekvárt, miért nem mondd meg az asszonynak, hogy valami mást készítsen?

– Milyen asszonynak? – felelte Sam. – Nincs feleségem, magam készítem a szendvicseimet.

Mindannyian magunknak készítjük a szendvicseinket ebben az életben.

Volt egyszer egy király, akinek vára egy magas hegy tetején állt, és a birodalmára nézett. Az uralkodó annyira népszerű volt, hogy a közeli város lakói mindennap ajándékokat küldtek neki, és születésnapját az egész királyságban megünnepelték. Az emberek szerették, mert közismerten bölcs és igazságos volt az ítéleteiben.

Egy napon tragédia sújtott le a városa. A város vize beszenyveződött, és minden férfi, nő és gyermek megőrült. Csak a

király nem, akinek saját kútja volt.

Nem sokkal a tragédia után, a bolond városlakók beszélni kezdték, hogy a király „különösen” viselkedik, az ítéletei nem helyesek, és a bölcsessége színlelés csupán. Néhányan azt is feltételezni merészték, hogy a

király megőrült. Népszerűsége hamarosan szétfoszlott. Az emberek már nem hoztak neki ajándékokat, nem ünnepelték a születésnapját.

A hegy tetején élő magányos királynak nem maradt senkije. Egy nap elhatározta, hogy lemegy a hegyről és ellátogat a városba. Meleg nap volt, ezért ivott egyet a város kútjából.

Aznap éjjel hatalmas ünneplés volt a városban, az emberek boldogok voltak, hogy imádott királyuk „visszanyerte a józan esztét.”

SZERETNÉD TUDNI AZ ÖRÖK NYOMORÚSÁG

RECEPTJÉT?

Gondold ki, hogy a világnak milyennek KELLENE lennie. b.) Alkoss szabályokat arra, hogy az embereknek hogyan KELLENE viselkedniük. Aztán, amikor a világ nem engedelmeskedik, akkor mérgeződj nagyokat! (Andrew Matthews)

Sík Sándor: Légy csendességben!

Légy csendességben: Isten hogyha hív,
Halkan szólít, mint pásztorhangú síp.
Kelj fel, és indulj engedelmesen,
Kutyuska-vígan, bárány-csendesen.
Ha futni verne vesszős szenvedély,
Ne gondold vele: menj és mendegélj.
Ha futva hágy el bárki, meg se nézd:
Csak el ne vétsd a csilingelést.
Ne nézz se jobbfelé, se balfelé:
Csak az egyenes út az Istené.
Hátad mögött ha mennydörög, se bánd,
Te csak sűrödj a hívó síp iránt.
Ha éjbe vész is előtted az út,
Meggimogasd a síró kisfiút,
Ha sívó örvény örvénynek kiált,
Te kikerüld a szepegő csigát.
A hangos ember érőt nem teremt;
Az erőszaknál erősebb a csend.
Ha szeges-öv, ha véres máglyaláng:
Te mosolyogj, és mondd, hogy Miatyánk.
S ha tán a hang a véres Hegyre vitt,
Hol elveszik a világ bűneit,
Szelíden lépj a szegezők elé:
A nyíró béres is a Pásztoré.

Hitvallás azokért, akik szenvedtek

Erőt kértem Istentől, hogy messzire jussak.
Gyengévé tett, hogy alázatot és engedelmességet tanulhassak ...

Egészséget kértem, hogy nagy dolgokat vigyek véghez.
Megnyomorított, hogy jobb célok felé fordulhassak...

Gazdagságot kértem, hogy boldog lehessenek.
Elveszítettem mindenemet, hogy bölcsességet szerezhessenek ...

Hatalmat kértem, hogy magasztaljanak az emberek.
Tehetlenné váltam, hogy megérezhessem Isten szükségét...

Mindent kértem, hogy élvezhessem az életet.
Életet nyertem, hogy mindent élvezhessek....
Nem kaptam semmit abból, amit kértem — mégis meglett mindenem, amiben reménykedtem.
Szinte önmagam ellenére, kimondatlan imáim meghallgatásra találtak.
Én vagyok a legdúsabban megáldott az emberek között!

INTERNET - AJÁNLÓ

A Gloria.TV katolikus és ortodox tartalmú híreket, prédikációkat, rövid beszédeket és szórakoztató anyagokat kínál: a Gloria.TV katolikus szószék az interneten. Bárki együttműködését szívesen fogadjuk. Ennek legegyszerűbb módja egy katolikus, vagy ortodox tartalmú film elkészítése és elküldése a Gloria.TV-nek. (...) Készítsen filmet a plébániája valamilyen eseményéről, vagy bárhonnán. Folytasson párbeszédet a világgal, katolikus szemszögből. A Gloria.TV az ön személyes szószékévé válik. Mi ugyanakkor lehetővé tesszük a Gloria.TV-n közzétett videók beillesztését az ön személyes honlapjába.

www.gloria.tv

Fohász tiszta szeretetért

Uram!
Szeretetet kérek, ebben van hiányom,
add ezt, add ezt nékem Jézusom, Királyom!
Hisz erre hívtál el, forró szeretetre,
megkönyörülőre, a Te szeretetedre.
Add ezt énnekem!

Ajándékozd nékem, mindvégig szeretni,
azt is, aki bántott, szívemre ölelni,
míg nem a bántása köd és pára nem lesz,
s szíved melegétől, szívem fel nem enged.
Add ezt énnekem!

Ajándékozd nékem, szenvedve szeretni,
hallgass meg — taníts meg másokkal érezni.
Ebben van hiányom, szelídszívűségben,
Pedig Te ilyen vagy, s Te vagy példaképem.
Add ezt énnekem!

Ó hallgass meg engem, Uram, kérlek Téged,
add, hogy felragyogjon rajtam a Te képed;
Te vagy a Szeretet, ó, járj át egészen,
megváltottál, s ezért Te vagy osztályrészem.
Ajándékozd nékem
Szeretetedet!

Plusz egy gramm

„Hazudik, aki azt mondja, hogy heroizni nem jó érzés. Jó lehet leugrani egy háztetőről, jó lehet zuhanni, csak hogy ott a leérkezés. A heroins ejtőernyője pedig legtöbbször nem nyílik ki.”

A heroin máig az egyik legveszélyesebbnek tartott drog. Azok közül, akik megpróbálják a leszokást, tizből egy heroin fogyasztónak sikerül végigcsinálnia a terápiát. Schaller Zoltán tíz évig volt

a szer rabja. Mint sok sorstársának, neki is túl nagy árat kellett fizetnie a néhány órán át tartó élvezetért. Mikor szinte mindent elveszített, az MRE KIMM Drogterápiás Otthonában kapott új életet.

Valahogy máshogy...

Schaller Zoltán értelmiségi családban nőtt fel. Szülei keményen dolgoztak azért, hogy megadjanak mindent a gyermekeiknek, de a fiuknak ez nem volt elég.

– Általános iskolás voltam, amikor kezdtem rosszul érezni magam a családban. Voltak veszekedések is otthon, de csak akkor, amikor mi már lefeküdtünk, hogy ne halljuk. Persze, hallottuk.

A kamasz fiú nem vágyott a szülei által megtestesített jövőre, igaz, még sokáig más elképzelése sem volt arról, mihez szeretne kezdeni.

Leestek a béklyók?

A kisebbik fiú követte bátyját azokba a baráti társaságokba, ahol kortársaik hasonló problémákkal küzdöttek.

– Egymásban kerestük a családi közösséget. Csak hogy ott nem volt kontroll; ha volt is idősebb köztünk, rossz irányba húzott minket.

Zoli tizenhat évesen kezdett anyagozni. Osztálytársaival járt el bulizni, és ilyenkor a cigaretta, az alkohol magabiztosabbá tette a gátlásos kamaszt. A társaságban kapott rá a füves cigire is, amiből egy idő után a magányos órákra is beszerzett.

– Én is úgy kezdtem, hogy esténként megkoronáztam a napomat vele. A kannabisz azonban azt a kevés ambíciómat is elvette, ami volt. Teljesen motiválatlan lettem mindenben.

Nem akartak rászokni

A középiskola harmadik évfolyamában kevés kivétellel mindenki ivott és anyagozott Zoliék osztályában.

– Mindenféle drogot kipróbáltunk. Összejártunk iskola után, ez tartott össze minket.

A keménymag a heroinhoz is hozzányúlt.

– Elővigyázatosak voltuk: előre megbeszéltük, ha marad abból, amit megvettünk, eladjuk. Egy pár évig nem is gondoltam a heroinra.

Szertorna

A szer emléke akkor éledt fel, amikor szerelmi csalódás érte a fiút.

– A túske amiatt, hogy nem kellettem, bennem maradt, hiszen senkivel nem beszéltem róla.

Ki nem mutatott, kavargó érzelmeit újra és újra az anyaggal fedte le.

– Elég sokat őrlődtem azon, hogy minden este szívok. Tornáztam lefelé az önértékelésemet. Amikor anyagoztam, csúnya voltam, buta meg gonosz.

A szülők eközben mit sem sejtettek kamasz fiuk drogproblémájáról.

– Nem tudták, hogy anyagozok, és mindenben támogattak. Anyuci kicsi fia voltam sokáig.

Zoli szerint azok, akik elkezdnek anyagozni, mindig azzal küzdenek, hogy nem kaptak elég szeretetet, vagy éppen túlzóan és inkább az anyagiakban kifejezve szerették őket.

„Nem vagyok drogos”

– Csak heroint használtam. Nem lőttem magam, mert más módokon is be lehet juttatni a szert. Azzal áltattam magam, ha nekem nem áll ki tű a vénából, nem vagyok drogos - idézi fel Zoli.

Kezdetben kétnaponta háromezer forintjába került az anyag, később napi harmincezer forint értékben fogyasztott heroint. Lopott, hogy meg tudja venni a napi adagot – eleinte csak a munkahelyéről; miután elveszítette az állását, a barátnőjétől és a családjától is. Nem hagyhatott ki egy napot sem, mert egy hét elteltével már komoly elvonási tünetei voltak. Először nem is a testének, hanem a lelkének hiányzott az anyag. Mivel megnőtt a toleranciaszintje, egy átlagember számára halálos adag többszörösét képes volt elfogyasztani.

– Az elvonás olyan, mint egy influenza depresszióval, csont- és izomfájdalommal, izomgörcsökkel. Nem tudtam aludni, huszonegy órából négy-öt elvonással telt, aztán a heroin hatására két-három órára úgy működtem, mint egy normális ember, de csökkent a hatása, és nyolc-tíz óra múlva már jelentkeztek a tünetek - emlékszik vissza.

Két emberrel tartotta a kapcsolatot eközben: a barátnőjével és a dílerével.

Még egy gramm a boldogság

Miután kirúgták, Zoli beiratkozott egy gyógy masször tanfolyamra. A közösség jó hatással volt rá: az osztálytársainak elmondta, hogy anyagozik, ők pedig odafigyeltek rá.

– Pár hónapra tiszta is maradtam, de ettől még továbbra sem voltak meg a kompetenciáim az élethez. Még mindig nem tudtam, merre tartok, és nem éreztem jól magam a bőrömben. Nem dolgoztam fel a korábbi sérüléseimet, amiket saját magamnak okoztam, és nem beszéltem róluk senkinek.

Zoli egy idő után újra inni és füvezni kezdett. Elkezdődtek ugyanazok a körök: eltűntek az otthoni tárgyak.

– Az iskola végével visszaszivárgott a heroin is az életembe. Tíz évig használtam, hiányzott. Emlékeztem arra, amikor jól ment: a pénz is megvolt, az anyag is, ott volt a barátnőm, a házam, a kocsni lenni a ház előtt, és volt plusz egy grammom azon felül is, még abba is belecsipegettem.

Az első minta

Heroinistaként nem volt otthon maradása. Látva szülei tehetetlenségét, el akart menekülni otthonról, ezért belement a terápiába. Akkor még nem gondolta, hogy teljesen tiszta lesz egyszer. A Válaszút Misszió Drogkonzultációs Irodájának előgondozásán ismerkedett meg egy számára hiteles mentorral, Smitola Györggyel.

– Ő is heroinista volt régen, és azt láttam, hogy boldog, szeret élni. Azt mondtam, nekem ez kell. Hosszú idő után ő volt az első minta, akit követni tudtam. Végre volt perspektíva előttem!

„Megöleltek...”

Ráckeresztúron, a Drogterápiás Otthonban érte a következő meglepetés Zolit.

– Szeretettel fogadtak, nem úgy, mint egy drogot. Megöleltek; nem értettem, miért.

A kereszt és a misszió felirat láttán azt gondolta, valami szekta akarja behálózni.

– Szépen lassan kezdett leesni, hogy nem erről van szó. Azért öleltek meg, amiért én is megöleltem már az utánam megérkezőket – mondja könnybe lábadt szemmel.

– Örültem, ha valaki lejött azért, mert változtatni akar; tisztelen érte, ha idáig eljut, mert tudom, hogy mennyi mindent át kellett élnem, míg én magam segítséget tudtam kérni.

Félszavakból is

A terápia szárazon kezdődött, vagyis Zoli attól kezdve, hogy átlépte az otthon kapuját, nem használhatott semmilyen drogot – beleértve a nyugtatókat. Az első nap ott volt mellette egy anyagos, akivel megoszthatta, mit érez.

– Ha ilyen helyzetben egyedül voltam, rágtam magam, depressziós voltam, a közösségben viszont nem. Amikor jöttem le a cuccról, nagyon sokat segítettek. Tudják, félszavakból is...

Zoli tizennégy hónapot töltött az otthonban.

– Odabent keretek, szabályok voltak. Munkaterápia van, ami abban is segít, hogy felkészítsen a kinti életre. Nekem ez nem esett nehezemre, de az ösztiniséggel meggyűlt a bajom.

Zoli azt mondja, olyasmit tanult az otthonban, amire akkor is szüksége lett volna, ha sosem válik belőle drogfüggő. Megtanulta megnevezni az érzéseit, tudatosítani a benne lezajló folyamatokat.

„Megcsúsztam...”

A terápián töltött idő nem volt kudarcoktól mentes. Az egyik fiú édesapja meghalt, nem bírta a megrázkódtatást és heroinhoz nyúlt. Zoli már hónapok óta járt a terápiára, amikor a szilveszteri kimenőn „megcsúszott” rehabos társaival együtt. Egy darabig titkolta az esetet, de nagyon szégyellte magát. Akkor már csoportot vezetett az otthonban, és miközben a terápiában fiatalbakkal foglalkozott, elhallgatta előlük is saját bukását.

– Amikor megcsúsztam, azt gondoltam, ennyi volt; földadtam. Miért ne anyagozzak kint is? Legalább jobban leszek pár órára! – mondtam magamnak. Nem tudatosan volt ez így, csak hoztam a régit.

Elindult a lejtőn, és tudta: börtön vagy halál vár rá, ha ezt így folytatja.

– Az egyik Indiana Jones-filmben a főszereplőnek meg kellett

mentenie az apját. El kellett ugrania a szakadék széléről úgy, hogy nem tudta, a szakadéknak van-e túloldala egyáltalán. Volt. Amikor tébláboltam a stáb előtt, ki kellett dobnom az igazat. Akkor hoztam meg életem első felelős döntését.

A többiek még sokáig fújtak rá amiatt, amit tett. A terápiában idősebbek megértették, a fiatalok viszont felháborodtak. Eltartott pár hónapig, amíg visszanyerte a bizalmukat.

– Nem tudom, hogy bírtam ki, hogy mindenki utál. Ők úgy gondolták, rossz, hogy ott vagyok; én viszont tudtam, hogy nem így van. Végre olyan helyzetbe kerültem, hogy míg mások mást mondanak, én tudom, mi a jó! Felvállaltam magam, amit sose tettem azelőtt.

Fordul a kocka

Három hónappal később Zoli terápieavezető lett. Harminc ember munkáját koordinálta, számon tartotta, ki hol tart a terápiában.

– Felelősséget kaptam. Adminisztráltam, odafigyeltem arra, hogy ki van trében, kit kivel állíthatok párba. Nagyon sok munkám volt, de sosem éreztem tehernek. Szerettem őket.

Zoli könnybe lábadt szemmel folytatja:

– Megéri áldozatot hozni értük, mert tudom, hová lehet őket eljuttatni.

Az igazi jobb

Zoli Isten gondviselését látja abban is, hogy még a rehabon megcsúszott, szerinte máskülönben ma már ismét padlón lenne. Sokáig azt gondolta, a hit a gyenge emberek mentsvára, azonban egyre többször tapasztalta Isten gondviselését. A számára hiteles, hívő mentorok életét látva ő is vágyott arra, hogy legyen hite. A Biblia mindig is érdekelte, és az otthonban sokat tanult az esti áhítatokon.

– Magamra ismertem a történetekben. Rájöttem, hogy szabad hibázni, csak aztán be kell látni, és ha lehet, kijavítani és tanulni belőle.

Zoli három hónapja hagyta el a drogterápiás otthont. Talált munkát, egy gyárban dolgozik. Jár ifjúsági csoportba, és beiratkozott egy ifjúságvezető képzésre is. A Válaszút Misszióba is visszajár, hogy segítsen az anyagosoknak. Hasznosnak érzi magát.

– Ezekről sokkal többet kapok, mint a herointól. Az csak illúzió, ez meg igazi. A heroin valami olyasmi, mintha anyám szerető karjaiba futnék. Mostanában viszont inkább megölelem anyukámat, és ez sokkal jobb.

„Célt adott...”

Zolinak nap mint nap meg kell vívnia a harcát. A terápiának vége, de a kinti világban is folyamatosan reflektál saját magára.

– Még úgy vagyok, mint egy csecsemő, csomó minden annyira új. Mintha kikerültem volna az őserdőbe, és újból meg kell tanulnom, hogyan maradjak életben, mit hol kell megtalálni.

Már tudja, szüksége van segítségre, és azt is, hol találhatja meg.

– Isten célt adott: menjek felé, járjak az úton. Persze, a szalagkorláton belül mandinerben haladok, de már látom, hogy merre kell mennem. Már tudom, hogy van fölöttem Valaki, aki jót akar nekem. Szeretném beteljesíteni a velem kapcsolatos isteni tervet.

Jakus Ágnes

Krisztus hét szava a kereszten

Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.

Az áldozat imádkozik a hóhérért. Jézus kétségbeejtő helyzetében sem magára gondol - kínzó számára keres mentő körülményt. Nem tudják, mit cselekszenek. Ha csak az emberi szívbe írt törvénynek engedelmeknek, akkor sem tennének ilyen kegyetlenséget. De igazuk bizonyítását látták abban, hogy Jézust keresztre feszíthették: a Messiás, ha valóban az Isten fia, nem kerülhetett volna a kezükre, nem lehetne megkínózni és kivégezni...

Jézus ezzel az imával mutatta meg, mit jelent az ellenség szeretete. Semmit nem tanított, amit maga meg ne tett volna. Mi hogyan állunk az ellenségszeretettel? Meg tudunk-e bocsátani ellenségeinknek? El tudjuk-e felejteni a sértéseket? Isten kegyelmét kell kérnünk, hogy legalább imádkozni tudjunk az ellenünk vétőkért. Erre is emlékeztet bennünket a kereszttel.

Asszony, nézd: ő a te fiad... Nézd, ő a te anyád.

Jézus anyja és Jézus tanítványa a kereszttel állnak: a szeretet központjában, a szenvedésben a szeretet teljességébe jutott Krisztus által összekapcsolt közösségben. Jézus gondoskodik anyjáról, Jánosra bízva Máriát, és a tanítvány házába fogadja őt. Nem tehet másként senki, aki Jézus tanítványának vallja magát. Ugyanúgy kell állnunk a kereszttel, ahogyan Mária és János apostol állt ott, ugyanúgy be kell fogadnunk Jézus anyját, ahogyan János tette. Jézus anyja megtanít a kereszttel tövében állni, és ő áll majd mellettünk halálunk óráján, mint egykor fia kereszttjénél.

Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?

Jézus Krisztus Isten fia és ember, aki mindenben hasonló lett hozzánk. Utolsó nagy kísértése az Istentől való elhagyottság élménye, amelyben teljes mélységében átélte, amit ember átélhet. A hinni képtelenek fájdalmát is, azokét is, akik elfordulnak Istentől. Átlépte végső magányunk kapuját, elmerült elhagyatottságunk mélységében. Ezzel győzte le a halált, pontosabban ezzel tette nyilvánvalóvá, hogy a halál nem azonos a pokollal. Jézus világosságot gyújt legsötétebb pillanatainkban, arra tanít, hogy akkor is imádkozzunk, amikor elérkezik végső óránk. Karl Rahner írja: „Jól tudom, az ember üres kézzel távozik a földről. A Megfeszítettre néz, és elindul. A többi az Isten titka.”

Még ma velem leszel a Paradicsomban.

Jézus nagylelkűsége a kereszten is végtelen. A pislákoló mécsbelet nem oltja ki, a megroppant nádat nem töri össze. A jobb lator csak emlékeztést kér, Jézus válasza: még ma velem leszel a Paradicsomban. Micsoda gyors válasz, micsoda „társaság”, micsoda „lakóhely”! Amióta elhangzott Jézus szava a kereszten, tudjuk: nincs reménytelen helyzet, mindig van esély a megtérésre. Nincs elháríthatatlan akadály, nincs véglegesen elrontott élet. Nincs olyan vétek, amelynél nagyobb ne volna Isten irgalma.

A Jézussal együtt szenvedők közül az egyik szidta őt, a másik könyörgött hozzá. A jobb lator számára megtérését készítette elő a szenvedés. Ezért vált lehetővé, hogy Isten kegyelme pótolja hosszú évek mulasztását. Mindig, mindannyiunkra igaz: a tegnapi lator ma szentté válhat.

Beteljesedett.

Mondják, a haldokló néhány pillanat alatt átéli egész földi életét. Film módjára pereg előtte mindaz, ami vele történt. Jézus is átélhette ezt. Halálával minden beteljesedett, a művet bevégezte. Nem torzót hagyott hátra. Beteljesedtek az írások: ezért könyvünk az ószövetségi szentírás. Beteljesedett a szenvedés: kiitta a keserű poharat. Beteljesedett a bűn: ártatlanként feszítették őt keresztre. Beteljesedett irántunk való szeretete: életét adta barátaiért. Beteljesedett a megváltás: úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött fiát adta érte. Beteljesedett az ószövetség: kezdetét vette az új és örök szövetség.

Jézus a teljesség elérésére buzdította követőit. Aki a kegyelem állapotában hal meg, teljes pályát futott be, akárhány évet élt. Ezért kérjük a mindennapi megtérés és az állhatatosság kegyelmét.

Szomjúhozom.

A szenvedés, a vérvesztés és izzadás olyan kínzó szomjúságot okozhatott, amelyet mi nem ismerünk. Ezáltal teljesedett be a zsolttár szava: „Torkom, mint a cserép kiszáradt, nyelvem ínyemhez tapadt.” Jézus ezt a zsolttárt imádkozta a kereszten. A katonák - anélkül, hogy tudták volna - ugyancsak beteljesítették az írást, amikor ecetes bort adtak neki: „Szomjúságomban ecettel itattak.” Jézus elutasította ezt, mert teljes öntudattal akart meghalni. Amint korábban, negyvennapos böjtje végén is volt ereje nemet mondani a kövek kenyérré változtatására, ugyanúgy mondott nemet haldoklásában az ecetes borra.

Az emberben mindig él a végtelenre irányuló vágy, amelyet csak Isten tud betölteni. A zsolttáros szerint: „Mint szarvas a forrásvízre, úgy kívánczik a lelkem utánad Uram.” Jézus pedig így tanít: „Aki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék.”

Minden ember szívében ott rejtőzik az isteni dolgok megértésének képessége, az Isten képmása. Lehet, hogy túl mélyen van elrejtve bennünk. De ha szomjúságunk nem csillapul irántuk, ha nem fáradunk bele az imádságba, van, aki kiássa szívünk kútját, hogy élő vizet fakasszon belőlünk.

Atyám, kezembe ajánlom lelkemet.

Jézus a kereszten most másodszor szólítja Atyját. Először közbenjár gyilkosaiért. Most a fiú szava szól - ez már nem az elhagyatottság fájdalmát, hanem bizalmát, győzelmet fejez ki. Lukács evangélista megjegyzi: „Jézus akkor hangosan felkiáltott.” Nagyon emberi dolog ez: kiáltva, sírva születünk, de később is hányszor megkönnyebbülünk, ha fájdalmunkat kikiáltathatjuk. A segélykiáltás megmenekítheti az elveszett embert. Jézus az Atya színe előtt kiáltja ki fájdalmát és bizalmát. Teljes öntudattal, szabadon az Atyának adja magát. Példát ad arra, hogy aki az Atya kezébe teszi le sorsát, annak az élete győzelmes.

Isten nekünk is Gondviselőnk. Nem úgy, hogy a földi bajoktól megment, hanem hogy célba juttat az örök életre. Atyánk, nem bosszúálló urunk. Amikor majd körülvesznek bennünket a halál árnyai, akkor Jézus helyettünk és velünk újra kimondja a szavakat, amelyeket a kereszten mondott: Atyám, kezembe ajánlom az ő lelkét.

Bábel Balázs érsek elmélgései nyomán szerkesztette:

Szikora József.

KITEKINTÓ

Igen.

Hiszek egy Istenben...

Hitbólintás, de kié?

Izgalmas lenne, ha mindenkinek lenne egy eszköze, amely rögzíti, hányszor, mikor és hol mondjuk el az Apostoli hitvallást. Ott lennének a gyerekkori pillanatok, amikor a tempolpadból kisandítva a felnőttekkel kántáltuk az akkor még érthetetlen szöveget, az, amikor a konfirmációra készülve memorizáltuk, idegesen, tudva, hogy még legalább kétszáz kérdés-feleletet kell átismételni. Egyházi iskola istentiszteletén, a kötelezően előírt, egyenköpenybe burkolt áhítatos légkörben, elfojtva a lázadást vagy minden részletét felfedezve, átgondoltan rögzítve, próbálva látni az egészet, miközben a felnőtt keresztségre készülve tanulom. Az úrvacsorák előtt, átélve az ünnepet, az Isten közelségét vagy épp ellenkezőleg, a „legyen-már-vége” érzésbe ültetett automatizmust, a szavakat kiejtve, de nem figyelve. Keresztelőn – gyerekünk a kézben – izgalommal, együtt a családdal, mögöttünk egy gyülekezet meghatóan dübörgő kórusa. Ökumenikus imahéten, a más hangsúlyok hitvallás egységében, miközben persze belezavarodunk, hogy most egyetemes vagy katolikus-e az az Anyaszentegyház. Vagy temetésen, valaki hiányával birkózva, felismerve, hogy kapaszkodót nyújt a „Hiszekegy” biztonsága.

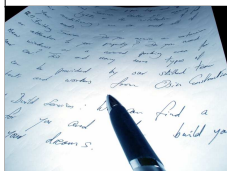
Kísér minket, ahogy minden generációt, ott van velünk. A titka az, hogy nem kell félteni. Rövid, tömör, gyengének tűnik, de régóta az egyházé, mindenkinek a hitvallása. Nem kell papírba csomagolni, fejben kell

vinni, hogy meglegyen, és persze szívben, hogy működjön. De túri az odanemfigyelést is, a fáradt darálást is, azt, amikor megtűrt, megszokott elemként tekintünk rá, mint felesleges időhúzásra. Aztán máskor megszólal, hitvalló alkalomkor vagy válság idején, üldözésben és fogadalmat téve, és érezzük, hogy erő van ebben a pár sorban, koncentrációdik benne minden, ami az életalap építéséhez, felújításához kell. Erősebb, mint mi, nyugodjunk meg, túlél majd minket is.

Valójában az Apostoli hitvallás a mi nagy közös igent mondásunk, újra és újra. Kimondom, hogy hallja bárki: „Igen, hiszek egy Istenben! Igen, hiszek az Atyában, a Fiúban, a Szentlélekben.” Demonstrációja a gyülekezetnek, hogy mondjanak bármit körülöttünk, legyünk békén hagyva, vagy elnyomás alatt, de mi ezt hisszük. Igent mondani, egyértelműen, hangosan, valami mellett, újra és újra. Hitbólintás a „Hiszekegy”, közös félreérthetetlen igen, ami arról szól, hogy nem csak tudjuk, de hisszük, mondjuk, ki is a mi Istenünk!

Amikor mondok az Apostoli hitvallást, igent mondok – együtt az egyházzal, a mellettem szinkronban szavaló testvérrel – arra az Istenre, aki rám, ránk is igent mondott. Atyámként a teremtésben, hogy előhívott a semmiből, életet adva, Megváltómként igent mondott rám a kereszten, és így adta meg a lehetőséget a visszatalálásra, hogy naponta igent mondok rám Szentlelkével és vezet, bátorít, tanít, együtt a többi hitvallóval, igent mondó megszentelttel, akikkel egybe vagyunk zárva a feltámadás és örök élet reménységében. Mert a mi igenünk csak válasz lehet egy sokkal nagyobbra!

Sokszor meg fog ez még történni velünk, rengetegszer elmondjuk azokat a sorokat. Talán jobb is, hogy nincs olyan eszköz, amely rögzíti, hányszor történik is ez meg. Ez segíthet nekünk, hogy minden egyes alkalommal úgy mondjuk mindig Istennek és világnak a Krédó igenjét, mintha először és utoljára vallanánk ott és akkor: Hiszek egy Istenben...

Bényei József: Végrendelet

A világot úgyis ki kell bírni.
Ne engedd a virágokat sírni.

Ne engedd a madarakat félni,
a hűséget hóban elvetélni,

az álmokat este megalázni,
almafákat áprilisban fázni,

a perceket ne engedd megállni,
ablakokat örökre bezárni,

csillagfényű éjszakákra löni,
ösvényeket indákkal benőni.

Ameddig a vállad íve bírja,
vigyázz minden virágtalan sírra,

vigyázz minden társtalan magányra,
füstre, fényre, ember-glóriára.

Aki árva arccal sír az égre,
takarj szelíd álmot a szemére.

Tanulj könnyet, sebet, jajt szeretni:
valakinek embernek kell lenni.

Pete Violetta

Mit is mondtam?

Keresztelői fogadalmaink és ami utána jön...

Felhívták a figyelmemet egy jelenetre a Bordélyház című sorozatból. Egy keresztelési jelenetre. A film ténylegesen egy magukat szexuális munkásként aposztrofáló csoportról szól, az ő szövevényes viszonyaikról, konfliktusaikról, álmaikról. Ebbe a profán és olykor botrányos, zavaros vízbe egyszer csak belezuhan egy kő: az egyik lány, Tippi bejelenti, hogy szeretne megkeresztelkedni.

A sorozat egyik leginfantilisabb szereplőjéről beszélünk, aki azon túl, hogy nem szégyell időnként kitolni a többi lánnyal – ezekért komolyabban senki nem haragszik rá, inkább mosolyog egyet, mint gyerekeken szokás – ebben a jelenetben is virágos úszósapkában jelenik meg és egy semmit nem takaró horgolt fehér ruhában.

Nehéz komolyan venni egy csupa prostiból álló társaságot. Maguk sem igazán tudják, miről beszélnek, sőt mit is akarnak, hiszen többször megkérdik: ugye nem akarsz keresztény lenni? A válasz: jaj, neeem, csak ez a keresztelő dolog... utánaolvastam egy kicsit és olyan csodás. Tetszik ez a „szenteltvíz a fejre” dolog.

A szertartást a bordélyház egyik kliense végzi, aki laikusként lelkészeket is megszégyenítő tömörséggel és komolysággal beszél a bűnök eltörléséről és a mennyországba való jutásról. (Amerikában nem ritka gyakorlat ez, hiszen esküvőt is bárki tarthat, aki képesítést szerez erről, ma már nem is túlon túl magas követelményekkel...) Komolyságban egészen odáig eljut a dolog, hogy megkérdi a „keresztülőket”: „Imádkozni fogtok-e érte, példát mutattok-e neki közösségünkben hitből, és vé-

gigkíséritek-e a Krisztushoz vezető úton?” Az egyik keresztülő vonakodik is a válaszadással. Mit is tudhatnak a lelki vezetésről, a Krisztushoz vezető útról és szoktak-e egyáltalán imádkozni?

Vajon tudhatják-e ezek a lányok azt, hogy mire tesznek ígéretet?

Vajon tudja-e bármelyik gyülekezeti tagunk, mit ígér meg ilyenkor?

Pár éve még én is nyugodtabban mondtam az „ígérem és fogadom”-ot, amikor még aktívan részt vettem a kis otthoni gyülekezetem életében, gyerekdélutánok és táborok szervezésében. Most már, hogy alig járok haza, vegyes érzelmekkel adok efféle válaszokat, hiszen azt sem tudom, látom-e még valaha a gyermeket, aki nevelésének segítségére teszek fogadalmat. Nem beszélve azokról a párokról, akik gyermekét úgy kereszteljük meg, hogy nem ismeri őket a gyülekezet, csak mintegy „szolgáltatásként” veszik igénybe a keresztiséget.

Diffúz, problémás helyzetek...

Akár a filmre gondolok, akár az ismeretlenekre, akik keresztelni jönnek: a blaszfém aktus mögött valahol emberek gyenge istenkereső próbálkozása áll. Kérdés, hogyan lehet a helyén kezelni ezt a keresést...

Mit is mondhatunk mi minderre?

Forrás: parokia.hu

Lelkigyakorlatos atyánk a Szent József búcsún : Kiss Márton, azaz Marci atya Bélfenyérről

Bélfenyér, a még el nem sodort falu, az egykori 1300 fős Fekete-Körös parti település. Magyarságának száma folyamatosan csökkent, amíg 2000-ben Kiss Márton atya el nem kezdte a "gátépítést." Egyik alapítója volt a Bélfenyéri Kolping Család Egyesületnek, amely jelenleg a Szent Miklós Gyermekotthon működtetője az államtól visszakapott száz éves, adományokból felújított épületben. Állandó támogatójuk az anyaországi Vasárnapi Iskola Alapítvány, amelynek önkéntesei rendszeresen látogatják a gyermekeket, hogy hétvégi foglalkozások, nyári táborok, falunapok szervezésével segítsenek őrizni magyarságukat. Marci atya 26 "gyermek" mellett az iparát vesztett, elnéptelenedő vidékekről is tervezi a nagycsaládok beköltöztetését, hogy gyarapítsa a magyarság létszámát, megmentve az embereket a kilátástalanságtól.

A szolgálatáról készült rádiós műsor: http://hangtar.radio.hu/share-1-20111223_140500#/#2011-12-23

Tévés híradás: <http://video.erdon.ro/erdon/10-eves-a-belfenyeri-szent-miklos-gyermekotthon-1-resz?autoplay=true>

2. rész: <http://video.erdon.ro/erdon/10-eves-a-belfenyeri-szent-miklos-gyermekotthon-2-resz?autoplay=true>

Gondolatok a keresztről

A keresz a szeretet záloga. A keresz a megbocsátás váltságdíja. Az a szeretet, amely nem a keresztből táplálkozik, szalmaláng, és nem igazi szeretet. Szent Pio atya

A keresz az a hajógerenda, amelyen az élet hajótöröttjei a földi lét hullámverésén át a mennyei partra menekülhetnek. C. H. Spurgeon

A keresz az atyai házra kifüggesztett lámpás, amely a tékozló fiúknak világít, hogy hazataláljanak. C. H. Spurgeon

A keresz üdvösségünk, a keresz életünk, a keresz ellenségünk ellen menedékünk. Kempis Tamás

A legszebb lélek hozza a legnagyobb áldozatot, de a legnagyobb vezeklés is csak úgy érték, ha Jézus kereszthalálával egyesítjük. Mindszenty József bíboros

Aki a keresztről prédikál, hadat üzen a sötétségnek. C. H. Spurgeon

Aki hisz a kereszben, annak magára is kell vennie a kereszket. C. H. Spurgeon

Aki menekül a kereszttől, az összetört akar maradni; aki vágyódik a keresz után, az többé nem érzi annak keserűségét. Vianney Szent János

Aki nem látja a kereszten Krisztus engesztelő áldozatát, hiába néz a kereszre. C. H. Spurgeon

Az ó-ember nem a keresz alá, hanem a kereszre való. Ha Jézussal együtt megfeszítettél, te is diadalal kiálthatod: Elvégeztetett! C. H. Spurgeon

Egy fa sem alkalmasabb az isteni szeretet lángra lobbantására, mint a szent keresz fája. Loyolai Szent Ignác

Ha szívesen hordod a kereszket, magára vesz s az óhajtott véghez vezet téged, ahol vége szakad a fájdalomnak. Kempis Tamás

Isten a kereszre homályt borított, innen van az, hogy a keresz mélyebb értelmezésének némely része homályos; nem mintha Isten nem akarta volna nekünk

kinyilatkoztatni, hanem mert nem vagyunk képesek azt felfogni. C. H. Spurgeon

Járj, amerre tetszik, keress, ahol akarsz: nem találsz fölötted magasabb, alattad biztosabb utat a szent keresz útjánál. Kempis Tamás

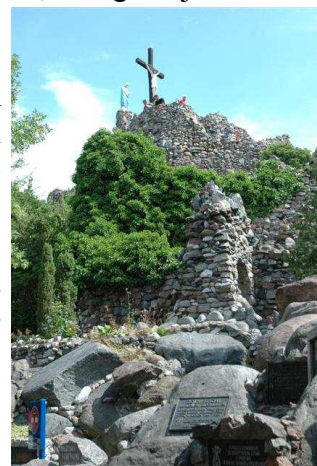
Jézus soha nincs a keresz nélkül, de a keresz sincs soha Jézus nélkül. Szent Pio atya

Ne féljtek Krisztus keresztjétől! A keresz az Élet Fája. Minden öröm és béke forrása. Ez volt az egyetlen mód Jézus számára, hogy eljusson a feltámadásra és a győzelemre. Az egyetlen mód a számunkra is, hogy részt vegyünk az Ő életében most és mindörökké. II. János Pál pápa

Nem igaz, hogy aki szereti a kereszket, fájdalmat talál. Az, aki nagylelkűen beleveti magát kemény karjaiba, inkább szeretetet talál, megtalálja Istent. Chiara Lubich

Több az Úrral a kereszten függeni, mint Őt a földről szemlélni. Szalézi Szent Ferenc

Vinnünk kell a kereszket, mielőtt a keresz vinne minket. Paul Claudel

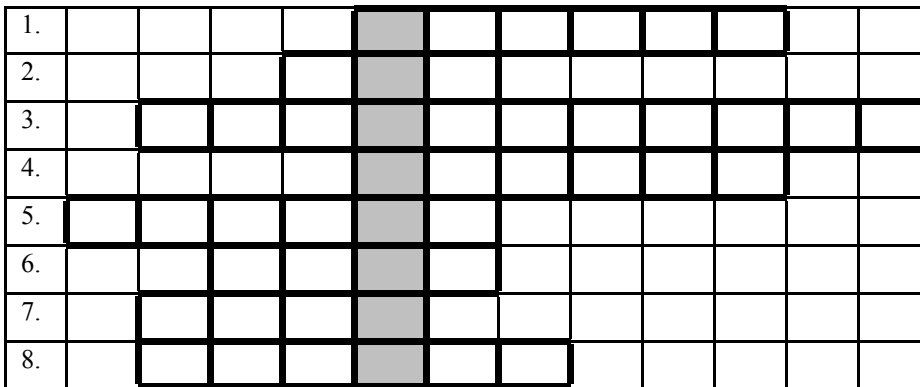

***Megérdemellem a lelki sötétséget Uram,
mert elhagytalak Téged, igaz világosságot.
Ha gyakran gyóntam volna és naponta járultam volna asztalodhoz, imádásra méltó
Szíved megerősítette volna az én szívemet is.
Értésemre adta volna, hogy egyedül csak Te
tudod kielégíteni vágyamat, hogy szeressek
és szeressenek. De sajnos, meg kellett tapasztalnom saját magamon, hogy a világ
minden öröme és gazdagsága nem ér semmit tenélküled.***

Jaricot Paula

REJTVÉNY! A helyesen megoldott rejtvény kiemelt részét összeolvasva megtudhatjuk, hogy mi a legfontosabb dolog a nagybőjti időben.

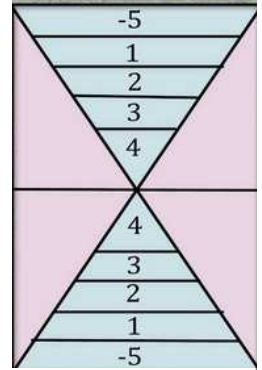
1. A Szentírás
2. Mózesnek ilyen alakban jelent meg az Isten.
3. Ezzel szenteli meg a házakat vízkeresztkor a pap.
4. Ószövetségi áldozati állat.
5. Ez egy szent cselekedet, ami által megtisztul a lelkünk.
6. Jézus nagyanyjának keresztnéve.
7. A nagybőjt liturgikus színe.
8. Ezen a tanórán arról tanulunk, amit Jézus tanított nekünk.

JÁTÉK!

KORONGRUGÁS

Közeleg a tavasz nem árt kitalálni és kipróbálni új szabadtéri játékokat. A mostani játékhoz nem kell

más csak egy aszfaltkréta és valamilyen korong formájú tárgy. Pl: lapos műanyag doboztető.

A krétával felrajzoljuk a táblát a fentiek alapján.

Feladat: a korong rugdosása. Ha a -5-ös zónába kerül, akkor 5 pont levonás jár, a rózsaszín területen nincs pontszerzés, a többi részen pedig + pontokat kapnak a gyerekek. A pontokat krétával felírhatják a földre. A végén összesítünk.

Balatonszemesi Ifjúsági Találkozó

Február 11-én reggel ismét felkerekedtünk Balatonszemesre. Már hagyományá vált a részvételünk az ifjúsági találkozón. Tűzmadár -a buszunk- elég lassan tudott csak haladni a rossz útviszonyok miatt, de a délelőtti folyamán szerencsésen megérkeztünk. Rögvest bekapcsolódtunk a programokba.

Az ideai találkozó témája a közösség szerepe, fontossága volt. Úgy gondolom egy fiatal életének alakulását, jócskán befolyásolja, hogy milyen közösség tagja. Az, hogy Ifi körünk tagja lettem, nagyon jó döntés volt. Ebben a közösségben mindenkire szükség van. Örömmel tölt el, hogy vannak rajtam kívül más fiatalok is, akiknek hasonló az értékrendjük az enyémhez. Fiatalok, akik nem csak egyedül, hanem közösen keresik az igaz utat, Jézus útját. Dél körül vendéglátóink egy kis harapnivalóval kedveskedtek nekünk. Ezt követően több ifjúsági csoport is bemutatkozott. Minket is felkértek, hogy röviden mutassuk be Ifi körünket.

A délután folyamán kaoszjátékra invitáltak minket a szervezők. A csapatok különböző feladatokban mérhették össze ügyességüket. Ezután szentségimádás és szentmise következett. Mindenki örömeire lesétáltunk a Balaton partra is. Itt volt lehetőségünk egyet csúszkálni a jégen. Hazafelé a buszon nagyon jó hangulat kerekedett.

Köszönjük szépen Lóránt atyának hogy ismét részt vehettünk a találkozón! Révész B.

Patakiék konyhájából...

Sztrapacska

Hozzávalók:

- 1 kg burgonya
- 50-60 dkg liszt
- 2 tojás (akár 1 is elég)
- 25 dkg juhtúró/brindza
- 450 g tejföl

3 fej hagyma
pörccnek való szalonna (pl. 10*20 cm-es császárszalonna)

A nyers burgonyát aprólyukú reszelőn lereszeljük. Hozzákeverjük a kettő tojást, lisztet, 1 evőkanál sót, kevés vízzel nokedli sűrűségű tészta készítését. 5 liter lobogó sós vízbe nagylyukú szaggatóval szaggatjuk (mindig csak 1/3 részét a galsuskának). A kifőtt nokedlítésztához a juhtúrót és a tejfölt hozzákeverjük, és

átforrósítjuk. Tetejére lecsöpögtetett pörccöt, és/vagy olajban barnára sültöt hagymát teszünk. Frissen kínáljuk! (Újramelegítéskor tejfőllel frissíthetjük fel.) Jó étvágyat kívánunk!

IFI KÖRÖS BEMUTATKOZÁS — BALATONSZEMES

2012. február 11.

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Nagyon sok szeretettel köszöntünk mindenkit és köszönjük a megtisztelő felkérést is! A nagykanizsai Szent József Plébániáról érkezünk. Lelki vezetőnk és buszsofőrünk is egyben Horváth Lóránt atya – ezúton is köszönjük, hogy most már hagyományyszerűen elhözött bennünket. Rám esett a választás, hogy néhány mondatban bemutassam magunkat.

Lassan 5. éve létezik közösségünk, amit Ifi körnek nevezünk. Minden hónapban egyszer a szombat esti szentmise után Lóránt atya összehívja bennünket. A plébánia Szalézi termében körbe ülünk és néhány órát vidáman, igazán jó hangulatban eltöltünk. Időnként filmeket nézünk, melyek elgondolkodtatóak, tanulságosak és legfőképpen építő jellegűek, máskor kirándulunk, vagy vendéglőadók jönnek: atyák, civil hívők és a mindennapi élet fontos dolgairól tanítanak minket mint pl. a fiatalok problémái, függőségei, a házasság előtti élet. Legtöbbször azonban Lóránt atya készül egy fontos témával, tanít bennünket és mókás, készségfejlesztő játékokkal teszi még vidámabbá az amúgy is jó hangulatban elteltó együttléteket.

Létszámunk 20 és 50 fő között mozog: nyolcadikosok, középsikolások, főiskolások, egyetemisták elfoglaltságunktól függően. Szeretjük ezeket az alkalmakat, mert tanulságosak és vidámak. Nem a létszám a fontos – bár nyitottak vagyunk, és mindig szívesen látjuk az újakat – hanem az, hogy értékkel töltődünk és igazán mély barátságok jönnek létre! Összetartunk, sóvárogva várjuk a következő alkalmakat és számíthatunk egymásra a bajban is. Erre nagyon jó példa Csaba műtéte, akit fiataljaink 2 héten át befogadtak albérletükbe és ápolgattak.

9 óra felé egy kis ropogatással és teázgatással szoktunk elbúcsúzni, de előtte lekapcsoljuk a villanyokat és egy gyertyát körbeülve elcsendesedünk és imádkozunk az aktuális témánkkal kapcsolatban – legutóbb a barátainkért.

Ivett barátnóm a legjobb példa arra, hogy a kevésbé vallásgyakorlók is fantasztikusan érzik magukat közöttünk. Lóránt atya kezdeményezésére frappáns, értékkel teli, ütős videókat is szoktunk készíteni, ebből szeretnénk 2-vel is kedveskedni.

Nehéz erről mesélni, ezt át kell élni, hogy miért is szeretjük annyira az Ifi köröket. Van, akinek élete válságos időszakában ez volt az egyetlen boldog kapaszkodópont, ami segített neki, hogy ne adja fel, vannak, akik saját elmondásuk szerint itt találtak rá a hitükre vagy itt mélyült kapcsolatuk a Jóistennel!

Reméljük, még hosszú évtizedekig összejár kis csapatunk Lóránt atya Ifi köreire! Milyen jó lenne, ha minden plébánián szerveződne egy ilyen közösség. Ez elsősorban nem az atyák feladata, hanem a miénk, fiataloké! A plébániák az otthonainkká válhatnak, az internet pedig korlátlan értesítési- és szervezkedési lehetőséget ad, csak bátran bele kell vágnunk! Ezen kívül mégiscsak mi vagyunk a fiatalság, nekünk kell tovább vinni majd az egyházat, ránk lehet építeni, szóval segítsük plébánosainkat, kezdeményezzünk mi! Ebben az értés- és erkölcsválságos időben szükség van ilyen kis szigetekre, ahol szórakozva mégis értelmesen töltjük időnket és feltöltődve térhetünk haza. Mindig kicsit jobbakk leszünk és környezetünkre is jó hatással leszünk, könnyebben észre vesszük a segítségre szorulókat!

Boldogsággal tölt el mindenkit, ha jót cselekszik! Hát hajrá! De együtt könnyebb! Meséljétek barátaitoknak is a saját közösségeitekről is hívjátok őket is, hogy csatlakozzanak hozzátok!

Végezetül fogadjátok tőlünk sok szeretettel egyik táborunk himnuszát – amit szintén Lóránt atya írt és énekeljétek velünk! („Hogyha a szemed éles...”)

Köszönöm, hogy meghallgattatok!

Csonka Laura

„Nem hinni a jóságban: erkölcsi halál. Hinni, hogy mi vagyunk a jóság forrása, elmebaj. Hinni Istenben, aki minden jónak forrása; imádkozni hozzá, elfogadni akaratát mindenben: ez az igazi bölcsesség és minden erkölcsi tökéletesség kezdete.

Ha szabad és értékes emberek akarunk lenni, rá kell bízunk magunkat Isten vezetésére, aki egyedül szabadíthat meg a gonosztól, és aki egyedül tehet szabadabbá és értékessé.”

Vlagyimir Szolovjev

Tóth-Máthé Miklós

MIelőTT A KAKAS MEGSZÓLAL...

Péter egy oszlophoz húzódva állt Kajafás főpap házának udvarában. Az udvar közepén tűz égett, körülötte katonák, szolgák, szolgálóleányok. Hangosak voltak, jókedvűek. Egy katona valami vidám történetet mesélt harsány nevetéstől kísérvé.

Péter fázott a hűvösre zordult éjszakában. Összebb húzta magán vékony köntösét, toporgott, keze gémberedtségét meleg leheletével igyekezett enyhíteni.

Egy szolga jött arra, fahasábokat cipelt. Észrevette Pétert, megállt előtte.

— Jó ember te fázol — mondta — Miért nem mégy a tűzhöz?

— Igaz... — morogta Péter és lassan megindult a szolga után. „Ha nem megyek — gondolta — gyanakodni fog. Mi okom lehet távol maradni? Miért húzódtam ide tőlük...?”

A tűzhöz érve, a szolga ledobta a fahasábokat, majd nevetve Péter felé bökött.

— Még ilyen bolondot — mondta —, ott reszketett egy oszlopnál, ahelyett, hogy ide jött volna melegedni. Engedjétek, hadd üljön közelebb, hiszen már kék a hidegtől, a szerencsétlen.

— Gyere barátom — húzódott arrébb egy sebhelyes arcú katona —, ide ül le mellém. Hanem ám, ennek ára van!

— Micsoda? — Péter alig ismert a saját hangjára, Ez a rekedten halk, a suttogásba vesző az övé lenne...?

— Egy történet, barátom — mondta a sebhelyes arcú. — Ne csak a testünket melegítsük, de a kedvünket is...

— Nem tudok ilyet... — mondta Péter és lekuporodott a katona mellé. Kitért tenyerét a tűz irányába tartotta, lassan mozgatta dermedt ujjait, merev tekintettel a gyorsan repedő lángokat nézte.

— Mindenki tud... — legyintett a sebhelyes arcú — Ha másról nem, hát arról az emberről, akit ma fogtunk el és most bent vattatják a főpapnál. Annyi mindent fecsegnek róla, hogy nem egy, de száz történetre is elegendő, Te nem hallottál egyet sem...?

— Mit kellett volna hallanom...? — kérdezte Péter és keze fejével verejtékcseppeket törült le a homlokáról.

— Mit...? — A sebhelyes arcú értetlenül nézett rá. — Hol élsz te, jó ember...? Vagy nem idevaló vagy...?

— Bizony, hogy nem...! — Egy szolgálólány szólalt meg mögöttük és nyomban utána egészen közel hajolt Péterhez. — Nézz csak rám! Az arcodat akarom látni.

Péter a lányra nézett. Mit akar tőle ez a némbor? Bomlott, fekete hajának kenőcsös illata émelygést kelt, tekintetével szinte bélyeget süt rá.

— Te is galileai vagy — mondta a lány —, és társa, ama Jézusnak, aki ítéletre vár!

Egyszerre csend lett. A sebhelyes arcú a tűre markolatára tette a kezét. Egy másik katona Péter mögé sétált.

„Elvesztem — gondolta Péter —, ez a lány felismert. Mit tegyek most...? Hiszen még menekülni sincs hová...! De miért is menekülnék...? Azt meghagyom a gyáváknak... Odakiáltom ennek a lánynak és ezeknek itt mind, hogy igen, a társa vagyok... a leghűségesebb, a legbátrabb... Aztán hurcoljanak el... ítélkezzenek felettem is... Legalább velem leszek ott is, a halálban is...„

— Felelj! — sürgette a lány. — A társa vagy igaz? — Nem... — mondta Péter —, én nem... Nem ismerem, azt az embert...

A lány vizslató, kutató tekintete változatlanul rajta még, de Péter szeme rezdületlen. A fejét rázta némán, csökönyösen, megannyi hangtalan „nemmel is bizonyítva előbbi állítását.

— Jól van — mondta a lány —, akkor úgy látszik valakivel összetévesztettelek...

— Várj csak! — A sebhelyes arcú felugrott Péter mellől és mielőtt a lány továbbsiklott volna, elkapta, átölelte. — Most ismerem csak rád! Te a kedvesem vagy, igaz...?

— Bolond — nevetett a lány és igyekezett kiszabadulni a katona szorításából. — Engedj, mert kivájom a szemed...!

— Megteheted — mondta a katona —, de magad vallahad kárát. Nem tudnám mivel csodálni a szépségedet...

Mindenki az évődésre figyelt, Péter óvatosan felemelkedett ültéből és néhány lépéssel távolabb ment. „Hogy történhetett ez...? — gondolta. — Hogy mondhattam nemet, amikor igent akartam mondani? Hogy gyávulhattam meg ennyire, hogy még a kezem is reszketőssé vált, mint egy öregemberé...?”

Úgy tett, mintha ő is a katonára meg a lányra figyelne, közben a menekülésen törte a fejét. Hiszen ahogy ez a lány felismerte, úgy felismerheti más is. „Ha legalább a kardom nálam lenne — jutott eszébe —, akkor nem rettegnék, szembe szállnék mindegyikkel... De nincs itt... még ott a kertben elrejtettem... Nem kellett volna... nem...”

A kaput nézte, méregette a távolságot. „Mielőbb ki kell jutnom innen — gondolta — és lassan megindult. Előbb csak vigyázva, háttal lépegetett, szemét a tűz körül levők-re függesztve és amikor látta, hogy már senki sem törődik vele, gyorsan megfordult, a kapu felé iramodott.

— Hé! Nem tudsz vigyázni...?! — Egy lány ugrott földre, aki fejére helyezett korsóval a kút felől közeledett. — Majdnem feldöntöttél, te esztelen...!

**IRODALMI
MELLÉKLET**

Péter nem válaszolt. Hány lépés lehet még a kapuig. .. ?

— Talán üldöznek? Hová rohansz úgy? Állj csak meg!

Péter megtorpant. A lány olyan hangosan kiáltott, hogy meghallhatták többen is. Ha nem áll meg, tovább fut, utána szaladnak.

— Mit akarsz tőlem...? — nézett a lányra. — Sietős dolgom van, ne akadályozz...

— Te akadályoztál engem — jött közelebb a lány, csaknem elejtettem a korsót, a víz így is kiloccsant. .... Talán megkövetnél...

— Jól van — mondta Péter —, megkövetlek, de most már engedj utamra...

— Ösmerős vagy — mondta a lány —, csak még azt nem tudom honnan...

— Sose láttalak... — mondta izgatottan Péter.

— Attól én még láthattalak... igen, most már eszembe jutott... Te is vele voltál!

— Vele? Kivel?

— Tudod, te azt jól, de ha elfeledted már, akkor megmondhatom.

— Nem! — kiáltott Péter. — Nem is ismerem azt az embert!

— Na látod — mondta gúnyosan a lány —, még ki sem mondtam a nevét, máris tiltakoztál... így magad ismerted be, hogy hozzá tartozol!

— De nem...! Higgy nekem te lány... Nincs közöm a fogolyhoz...

Néhány szolga jött oda. Közrefogták őket. Együkük karon ragadta Pétert,

— Te nem idevaló vagy! Érezni a beszédeden. Honnan jöttél...?

— Honnan jöttem volna...? — Péter tekintete kapkodva szaladt egyikről a másikra. — Itt van a házam a városban.

— Hazudsz! — Egy göndör, fekete szakállú, nagytermetű szolga megmarkolta Péter köntösét. — Nincs itt neked semmiféle házad. Jött-ment vagy, vándorhitegető és te is ahhoz az istenkísértő galileaihoz tartozol!

Katonák sétáltak arra. Közöttük a sebhelyes arcú is. Megálltak a csoportnál.

— Mi történik itt? — kérdezte a sebhelyes arcú —. Mi az barátom, már megmelegedtél? És mi lesz a történettel? Ne feledd, még tartozol azzal

— Akkor mondd el — sziszegte a göndörszakállú —, mondd csak el azt a történetet, mely rólad és Jézusról szól...

— Nem igaz! — kiáltott Péter. — Ha kell térdre esem előttetek és megesküszöm erre. Ki az a Jézus? Sose hallottam ezt a nevet. Nem ismerem, Engedjetek!

Hajnalodott. A tűz fénye megsápadt az ezüstös derengésben. Távolból kakasok rikoltoztak.

— Nem ismered...? — A sebhelyes arcú kicsit előrébb lóditotta Pétert. — Akkor nézd meg jól. Ott van. Ő az.

Péter a mutatott irányba nézett és meglátta a Mes-

tert. Ott állt a tornácon a hegyesen meredő dárdák, a marokra fogott kardok között, fehér köntöse világított a pirkadatban. Kezeit kötelek hurkolták össze, válláig omoló hosszú hajába belekapott az éles kora tavaszi szél. És ekkor Péter újra hallani vélte szelíd hangját is: „... mielőtt a kakas megszólal háromszor megtagadsz engem..

Aztán az egyik katona meglökte Jézust és ő megindult lefelé a lépcsőkön. Néhány katona utat lökdösött előtte az udvaron összeverődött báméskodók között.

„Halál réal!” — üvöltötte Péter mellett a göndörszakállú és az öklét rázta. Egy másik szolga Jézus felé köpött, míg egy harmadik követ ragadott fel, de egy mögötte álló katona lefogta a kezét. „Nem biztos, hogy őt találád el, te bolond” — mondta. Az udvar egyszerre hangos lett, harsány és közönséges, átokkal szitokkal szennyezett.

És ebben a lealjasodott bazárban a Mester tekintete megkereste annak az egynek a tekintetét, aki hozzá tartozik. És a Mester tekintetében csönd volt, jóság és megbocsátó szeretet. És valami különös erő, mely egyetlen fényvillanással kapcsolódott a tanítvány riadt, szégyentől megcsúfolt tekintetébe és hatolt a tudatáig, a lelkéig.

Egy pillanatig tartott mindez, aztán a Mestert tovább taszították, ki a kapun, Pilátus palotája felé. Nyomában tülekedett a csócselék, újabb eseményekre kíváncsian.

— Hé! Emberek! — szakadt ki ekkor Péterből a kiáltás.—Várjatok, ne menjetek még! Hol vagy te katona? Történetet akartál, most elmondom...

A sebhelyes arcú már a kapuból fordult vissza.

— Majd máskor, barátom. Siess inkább te is, mert lemaradsz a látványosságról...

— Várj! — rohant utána Péter. — Várjatok! Ő volt az! Ő az én uram és megváltóm! Igen, hozzá tartozom! Az ő tanítványa vagyok! Gyertek és kötözzetek meg! Gyertek és szúrjatok keresztül! Nem félek a hálától! Nem félek semmitől!

Már a kapun kívül, az utcán kiáltozott Péter, de nem fordult hátra senki. Csak a hátukat mutatták felé, és egyre távolabbról hangzott a szitkozódásuk.

És akkor Péter lerogyott ott a kapu közelében, a fal mellé. Tenyerébe fogta arcát és sírt. Nem messze tőle, mint odadobott rongycsomó, öreg koldus ült. Szánkozva nézett Péterre majd megvonta a vállát. „Bolond — gondolta —, vagy talán részeg...”

Az optimizmus hatalma

A vietnami háború esztendei zavaros időszakot jelentettek az amerikai külpolitikában, mely tragikus szenvedésekkel sújtott valamennyi érintettet. Mégis ehhez a korszakhoz kapcsolódik Gerald L. Coffee százados csodálatos története.

Coffee repülőgépét 1966. február 3-án lőtték le a Kínai-tenger fölött, s a következő hét esztendőben hadifogolytáborok egész sorát járta meg. Elmondása szerint ő és sorstársai csak a módszeres testedzés, az imádság és az egymással való makacs kapcsolattartás segítségével éltek túl a megpróbáltatásokat.

Miután napokig gyakorolták rajta a kínvallatás vietnami változatát, aláírta az elé tett vallomást, majd visszadobták a zárkájába, hogy ott kínlódjon tovább fájdalmas sebeivel. De a sérüléseknél is jobban gyötörte a bűntudat, amiért hagyta magát megtörni. Nem tudta, vannak-e más amerikai foglyok is abban a tömbben, mígnem egy hang szólította:

-Te, törött karú, a hatosban, hallasz engem? Nyugodtan beszélhetsz biztosította Robinson Risner ezredes. - Isten hozott a magányos szívek klubjában!

- Ezredes úr, van valami hír a navigátoromról, Bob Hansenről?

- Nincs. Figyelj, Jerry, meg kell tanulnod a kopogtatós jelbeszédet. Ez az egyetlen megbízható kapcsolattartási lehetőségünk.

Risner többes számban beszélt! Tehát vannak itt mások is. Hál' Istennek, újra az enyéim közé kerültem, gondolta Coffee.

- Megkínóztak, Jerry? - érdeklődött az ezredes.

- Igen. Nyomorultul érzem magam, amiért köptem.

- Ide hallgass, ezek kiszedik az emberből, amit akarnak. A lényeg az, hogy újra talpra állj. Kövesd a hadifoglyok törvényét: állj ellen, ameddig csak bírsz! Ha megtörnek is, szedd össze magad! Nyalogasd a sebeidet, és rázd meg magad! Ha tudsz, beszélj valakivel, ne süppedj magadba! Törődnünk kell egymással.

Egy időben kikötötték Coffeet, büntetésül valami apró vétségért. A szomszéd cellában raboskodó társa átkopogott a falon, kirtartásra biztatta, és imádkozott érte.

- Amikor aztán őt büntették meg - meséli Coffee -, akkor én tettem ugyanezt.

Végre levelet kapott a feleségétől:

Drága Jerry!

Gyönyörű az idei tavasz, de nagyon hiányzol. A srácok nagyon aranyosak. Kim folyton víziszízik a tapon. A fiúk úsznak, és a dokkrol gyakorolják a fejesugrást, a kis Jerry pedig az úszógumijával pancsol.

Itt megállt az olvasásban, könnyes szeme előtt összemósódtak a sorok. A kis Jerry? Miféle Jerry? Aztán fény gyúlt az agyában. A gyerek, akit vártak, a fogságba esése után született meg, fiú lett, és a felesége útána nevezte el. Az asszony persze nem tudhatta, hogy a korábbi leveleit nem kézbesítették, így magától értetődő módon emlegette a picit.

- Ahogy a levelet gyűrőgettem a kezemben - emlékszik vissza Coffee -, megrohantak az érzések: a megkönnyebbülés, hogy végre megtudtam valamit a családom hogyléte felől, a szomorúság, amiért Jerry egész első évéből kimaradtam, s a hála a Gondviselésnek, hogy életben maradtam.

A levél az alábbiakkal zárult:

Az egész család és sokan mások imádkozunk, hogy biztonságban és mielőbb hazatérj. Vigyázz magadra, édesem! Szeretlek.

Bea

Coffee beszámolójából tudjuk, hogy a hadifoglyok

hosszú-hosszú órákon át képzeletben „moziztak”, bejárták ott-honuk minden zegét-zugát, lelki szemeikkel lefényképeztek minden részletet. Újra meg újra elképzelték, milyen jelenetek játszódnak majd le hazaérkezésükkor. A százados szerint barátai és hite segítették át ezeken az időkön. Vasárnaponként mindegyik börtönblokkban a rangidős tiszt kiadta az imára hívó jelet. Aki tudott, felállt a cellájában, és az összetartozás tudatában mindnyájan elszavalták a huszonharmadik zsoltárt: „Asztalt terítesz nékem az én ellenségeim előtt; elárasztod fejem olajjal; csordultig van a poharam.”

- Megértettem - emlékszik Coffee -, hogy ha ezen az átokverte helyen sínylődom is, az enyém az a csordultig telt pohár, mert egyszer, valahogy, valamikor visszatérek az én gyönyörű, szabad hazámba.

Végül aláírták a békeszerződést, és 1973. február 3-án, fogságba esésének hetedik évfordulóján Coffeet két fiatal vietnami tiszt elé állították.

- A mi kötelességünk, hogy ezennel visszaadjuk a holmiját - közölte az egyikük.

- Miféle holmimat?

Coffee nagyot nyelt, és az arany jegygyűrűért nyúlt, amelyet a katona hüvelyk- és mutatóujja között tartott. Igen, ez az. Az ujjára húzta. Kicsit lötyög, de semmi kétség, az övé. Nem hitte volna, hogy még viszontlátja.

- A gyerekeim épp kamaszodni kezdtek, amikor elvették tőlem - idézi fel akkori gondolatait Coffee. - Hirtelen öregnek és megfáradtnak éreztem magamat. Legszebb éveimet egy közepkori tömlőben töltöttem, kicsináltam a karomat, férgeket és ki tudja, még mi mindent szedtem össze. Vajon hogyan néznek rám majd a gyerekeim, elfogadnak-e apjuknak így megöregedve és megváltozva? És mit szól majd Bea? Kellek-e neki? Vajon tudhatja-e, mennyit jelentett nekem ezekben az években?

A Hanoiiba vezető buszúra kódösen emlékszik, csak egy kép ragyog előtte kristálytiszta: a légierők hatalmas C 141-es szállítógépe, ahogy csillog a napsütésben, farkán az élénk piros- sárga-kék színekkel festett lobogóval, és a kiszabadult hadifoglyok első csoportjára vár.

A gép mellett több tucat amerikai katona tevékenykedett. Coffee évek óta először látott amerikai egyenruhát. A drótkerítésen át mosolyogva, és hüvelykujjukat feltartva üdvözölték a busszal érkezőket. Kettesével felsorakoztak, majd a vietnami tiszt jegyzék szerint ledarálta a nevüket, rangjukat és fegyvernemüket.

- Gerald L. Coffee alezredes, haditengerészet. (A távollétében két rendfokozattal előléptették.)

Ahogy Coffee feltekintett, figyelme egy frissen vasalt kék uniformisra terelődött. A légierők ezredese állt ott, teljes díszben, csillagokkal és stráfokkal. Az ezredes viszonzta Coffee szabályszerű tisztelgését.

- Gerald L. Coffee alezredes szolgálattételre jelentkezem.

- Isten hozott, Jerry! - szorította meg két kézzel Coffee jobbát az ezredes. Miután mindenki elfoglalta helyét, a gépen, a pilóta nem vesztegette az időt, ráfordult a kifutópályára, majd behúzta a féket, és előrenyomta a gázkart. A hatalmas géptest megremegett, miközben a pilóta még egyszer ellenőrizte a hajtóművek teljesítményét. A zaj fülsiketítővé erősödött, amint kiengedte a féket, és a monstrum nekiiramodott. Miután a levegőbe emelkedtek, a pilóta magabiztos, érces hangja a hangosbeszélőn keresztül betöltötte az utasteret:

- Gratulálok, uraim. Elhagytuk Észak-Vietnamot. Csak ekkor tört ki az üdvözlés.

A hazafelé vezető út első állomásaként a Fülöp-szigeteken szálltak le. A Clark légítámaszponton ünneplő tömeg várta őket, transzparenszeket tartottak a magasba - „Üdv itthon!”, „Szeretünk benneteket”, „Isten áldjon!” -, a biztonsági kordon mögött mindahányszor felcsattant a taps, ahogy egyenként bementek a fedélzetről lelépő hadifoglyok nevét. Tévékamerák rögzítették az eseményt, de a résztvevők nem is sejtették, hogy ugyanabban a pillanatban az új napra virradó amerikaiak milliói szegeznek szemüket ujjongva és sírva a képernyőkre,

Különleges telefonkészülékeket bocsátottak a rendelkezésükre, hogy lebonyolíthassák az első hívást hozzátartozóikkal. Coffee gyomra összeszorult, végeérhetetlennek tetszettek a másodpercek, míg arra várt, hogy Bea felvegye a kagylót Sanfordban, ahol a gyerekekkel együtt izgult.

- Halló, életem! Én vagyok. El sem tudom hinni. És te?
- Szia, drágám! Láttuk a tévében, amikor kiszálltatok a gépből. Azt hiszem, egész Amerika titeket figyelt. Remekül nézel ki!

- Nem tudom. Elég girhes vagyok, de amúgy minden

rendben. Csak szeretnék már otthon lenni.

Sok év után újraegyesült a család. A következő vasárnap a gyerekekkel együtt vettek részt a misén. Az alábbiakban olvasható Coffee válasza a plébános üdvözlő szavaira. Tökéletes összefoglalása mindannak, amit az optimizmusról mondani lehet:

A hit volt életben maradásom igazi kulcsa annyi éven át. A hit önmagamban, hogy képességeim legjavát nyújtva tegyek eleget kötelességemnek, és végül emelt fővel térhessek haza. A hit embertársaimban, kezdve az itt ülőkkel, akikről tudtam, hogy figyelemmel kísérik családom sorsát, és a hit bajtársaimban, akik a többi cellában, börtönépületben raboskodtak, akikkel tartottuk egymásban a lelket, néha a kétségbeesés határán. A hit hazámban, annak intézményeiben, nemzetünk céljában és ügyében ..... és természetesen a hit Istenben - hiszen, mint mindnyájan tudják, ez az alapja mindennek... Életünk folytonos utazás - tanulunk és fejlődünk kell minden kanyarban, amelytet teszünk, néha botladozva bár, de mindig előrehaladva, legjobbak felé.

Dávid McNally

Az ellentétek Krisztusa **Amikor felnőtt volt** **- és amikor gyermek**

Arról elmélkedünk: hogyan volt Krisztus gyermekként felnőtt - és felnőttként gyermek.

A középkori Madonna-képeken a gyermek-Jézus arcát nem gyermekként ábrázolták. Ez nem technikai fogyatékos volt, hanem egy teológiai gondolat kifejezése. Azt akarták ábrázolni, hogy a gyermek-Jézusban már valami teljes isteni gondolat nyilatkozik meg. Ez a teológiai felfogás tehát a gyermek-Krisztusban már a felnőtt teljes érettségét látta. Ez az elgondolás nincs hittétel (dogma) rangjára emelve.

A mai teológia azonban ebben a kérdésben más véleményen van. Valójában arról van szó, hogy a teológiai gondolkodásban a megváltás fogalmából indulunk-e ki, vagy a megtestesülés fogalmából.

Ha a megváltás fogalmából indulunk el, akkor azt mondhatjuk, hogy Krisztus élete a fogantatás pillanatától kezdve megváltó, más szóval: érdemszerző élet volt, még a testi fejletlenség állapotában is. Minden érdemszerzés alapfeltétele azonban a tudás és a szabad akarati vállalás. Mivel a csecsemő, a gyermek-Jézusban a biológiai és fiziológiai adottságok ehhez hiányoztak, Isten csodás módon felruházta a megváltói feladat vállalásához szükséges ismerettel. Így lehetett Krisztus élete kezdettől fogva érdemszerző megváltói élet. így látja ez a teológiai Gyermekben a felnőttét.

A másik elgondolás a megtestesülésből indul ki. A megtestesülés azt jelenti, hogy a Második Isteni Személy egy konkrét, teljes emberi természetet vett magára az erkölcsi gyengeség és bűn kivételével, de az emberség minden testi gyengeségével és korlátával együtt. Tehát a természetes biológiai fejlődés Őrá is érvényes volt, csecsemő korában, gyermekkorában értelme és akarati működése nem különbözött más gyermekétől. Amikor a Szentírásban azt olvassuk, hogy a tizenkét éves Jézus a templomban kérdezett és tanított, ez valószínűleg még csak egy eszes gyermek természetes megnyilatkozása volt. Majd a természetes értelmi fejlődés folyamán mutatkozott meg előtte a teljes ismeret önmagáról és megváltói feladatáról, amelyet aztán teljes tudatossággal vállalt. Mert így volt Krisztus igazán ember. Ebben az esetben le kell mondanunk arról, hogy Krisztus élete kezdettől fogva érdemszerző élet volt, de nem sokat veszítünk ezzel, ezt Krisztus egész élete

bőségesen bizonyítja. (Látható ugyanakkor, hogy a gyermek-Krisztus nagyon sok titkot rejt magában, de mindez csak része az Istenember alapvető nagy titkának.)

Amikor a felnőtt Krisztust nézzük az evangéliumokban, látjuk a hatalmas igazságokat tanító férfit, a felelősséget és a keresztet hordozó embert, első pillanatra így látjuk: kevés hely marad itt a gyermek-gondolkodás számára. Valamit azonban mégis észreveszünk: Krisztus, aki az örökkévalóságot hordozta magában, aki előtt állandóan ott volt a múlt és a jövő, mennyire el tudott merülni a perc szépségében. Rá tudott csodálkozni egy madár röptére, s észrevette a mezők virágait. És mennyire nem keserítette el a szavát az emberek jövőendő hitványosságának tudata. Milyen szeretettel tudott beszélni azzal, akiről tudta, hogy el fogja árulni. A jövőnek, a holnapnak az ismerete nem rontotta el számára a mána hangulatát, a jelennek az örömét. Ez egy gyermek elfogulatlan gondolkodása. Mondta is, hogy ne törődjünk a holnappal, majd Mennyei Atyátok gondoskodik rólunk. Ez a gyermeknek a magatartása, amely nem infantilizmus, hanem egy hitbeli magatartás, amelyet követni kell. Azt tanította: "... aki Isten országát nem úgy fogadja, mint a gyermek, nem megy be oda" (Mk 10, 15).

És abban a csodálatos imában, amelyet följegyzett a Szentírás, így beszél az Atyához: "Áldalak Téged, Atyám, mennynek és földnek Ura, mert elrejtetted ezeket a bölcsék és okosak előtt, és a kisdedeknek jelentetted ki" (Mt 11, 25). "Elrejtetted ezeket..." Miről van itt szó? Mi az az "ezek"? Ha megnézzük az evangéliumi szöveget, semmi különleges tanítás nem szól erről. Tehát az "ezek": minden. Egészen egyszerűen a hit magatartásáról beszél: a hit Isten szeretetében. Mert ez a gyermek magatartása, aki hisz édesanyjának a szeretetében. Minden gyanakvás és feltétel nélkül hisz abban, hogy őt az édesanyja szereti. Ez az a lelkiület, amelyet krisztus alapvetően fontosnak tart: a teljes ráhagyatkozás Istenre, az Ő szeretetére. Mintha azt mondaná az Úr: én sok mindenről beszéltem nektek, nehéz dolgokról, kemény követelményekről, keresztviseletről és ítéletéről. De higgyetek a szeretetben, higgyetek abban, hogy Isten személyesen szeret benneteket ezekben is! Ahogyan egy gyermek hisz anyja szeretetében, úgy higgyetek Isten szeretetében!

A krisztusi gyermekség és a krisztusi nagykorúság nincs ellentétben egymással: az egyik a teljes Istenre-hagyatkozást hangsúlyozza, a másik az öntudatos felelősségvállalást. Így láttuk ezt a kettőt együtt Krisztus életében és tanításában.

Dr. Hegyi László

HALLOTTA?

Megkínózták, megerőszakolták: a tanúságtételt kötelességének tartja

Marina Nemat iráni keresztény. A Chemin Neuf közösség interneten látható filmjében erővel és hitelesen tesz tanúságot. Szembesülve saját és hazája, Irán történetével, Marina rávilágít arra, hogy az igazság és a megbocsátás választása olyan erő, amely szabaddá tesz.

Az *Adjátok vissza az életemet* című, magyar nyelven is megjelent könyvében így ír:

„Megkíséreltem múltamat egy fiók legmélyére süllyeszteni, de megrohantak a képek éjjel és nappal, egészen addig a pontig, amikor már aludni sem tudtam tőlük. Mivel képtelen voltam felejtetni, elkezdtem visszaemlékezni és írni: bebörtönzéséről Evinben, ebben a teheráni börtönben, mely szomorú hírnevét politikai foglyairól kapta, a kínzásokról, a fájdalomról és a halálról. Lassanként ismerem föl, hogy kötelességem tanúságot tenni, az Igazság nevében.”

Mikor hazájában, Iránban Khomeini Ajatollah fundamentalista rendszerével dúlt a kulturális és politikai forradalom, 1982 januárjában Marinát 16 évesen letartóztatták és halálra ítélték. Az iszlám mint politikai mozgalom új jelenség volt az országban, váratlanul érte az embereket, hiszen előtte szabadon élhettek, megkülönböztetés nélkül.

Marinát Evin börtönébe zárták. Fontosnak tartja hangsúlyozni: ez nem történelem, a börtön, ahol szenvedett, ma is működik, hatezer fogoly raboskodik benne. Őt akkor halálra ítélték, póznára kötötték, majd az utolsó pillanatban börtönőre kérésére életfogytiglant kapott. Fialat rabtársait sorra vitték mellőle a kivégzőosztag elé. Úgy emlékszik vissza, hogy szinte mindig csendben voltak, mint ha a csendnek valami csodatévő ereje lenne. Csendben imádkozott.

Kénytelen volt elfogadni börtönőre ajánlatát, hogy térjen át az iszlám hitre és menjen hozzá feleségül, különben szüleit és kedvesét is letartóztatták volna. Tudta: nincs más választása, bár szülei gyűlölni fogják ezért. De azt is tudta, hogy az Úr előtt nem kell magyarázkodnia.

Rabtartó férjének anyja elmondta neki: az ő fia is

rab volt az előző politikai rendszerben, majd szabadulása után a bosszú útját választotta. Marina megértette: aki ma börtönőr, lehet a tegnap vagy a holnap áldozata. És ez vele is megtörténhet. Megkínózták, megerőszakolták, de mindezen túl megvan a választási lehetősége: bosszút áll vagy nemet mond a bosszúra. „A bosszú azonnali. Az igazságossághoz idő kell. Egy életre szól és nagy türelmet követel” – vallja.

Szabadulása után családja nem kérdezte őt szenvedéseiről, szüleivel soha nem beszélt erről. A felejtés játékát játszották. Azt hitték: „Ha nem ismerjük el, hogy valami nincs rendben, nem vagyunk érte felelősek.”

Elment gyónni és feleségül ment keresztény kedveséhez, az életét kockáztatva ezzel, hiszen az iszlám hitről nem szabad visszatérni a kereszténységre. Spanyolországban és Magyarországon keresztül Kanadába mentek, ahol kezdetben próbálta felvenni a hétköznapi kanadai nő személyiségét. De rájött, hogy a múlt mindig utoléri. „Úgy döntöttem, magamra veszem a tanúságtétel kötelezettségét. Igaz vagyok abban, amit tennem kell. Ez pedig az emlékezés” – mondja.

A tanúságtétel pedig csak úgy lehetséges, ha megbocsát: „Ha nem bocsátottam volna meg, lehetetlen lenne tanúságot tennem. A harag és a gyűlölet két erőteljesen negatív érzélem, amely megköti az embert.”

A film a [Net for God](#) internetes oldalán tekinthető meg *Marina's Revolution - An Iranian woman's testimony* címen. A választható nyelvek között szerepel a magyar is.

Forrás: Magyar Kurír

Pusztai Sándor: Ki hegyre megy

Ki hegyre megy, annak	De nem babér által,
Kardok közt kell járni	Tövissel, kereszttel.
S odafönt a csúcson	Százezer kard éle
Keresztnek kell állni.	Fog szívébe vágni,
Az jut csak oda fel,	Mégse engedj Uram
Kit Isten keresztel,	Félúton megállni.

IGENAPTÁR MÁRCIUSRA

1. csütörtök

[Esz 4,17.n.p.aa-bb.gg-hh](#); [Zs 137](#); [Mt 7,7-12](#) Uram, más segítőm rajtad kívül nincsen

2. péntek

[Ez 18,21-28](#); [Zs 129](#); [Mt 5,20-26](#)

Nem kívánom a bűnös halálát, hanem hogy megtérjen és éljen

3. szombat

[MTörv 26,16-19](#); [Zs 118,1-8](#); [Mt 5,43-48](#)

Az Úr szent népe leszel, ahogyan megígérte

4. vasárnap: NAGYBÖJT 2. VASÁRNAPJA (Szent Kázmér, Boldog Mészleányi Zoltán)

[Ter 22,1-2.9a.10-13.15-18](#); [Zs 115](#); [Róm 8,31b-34](#); [Mk 9,2-10](#)

Fogd a fiadat, a te egyetlenedet, akit szeretsz, és áldozd fel

5. hétfő

[Dán 9,4b-10](#); [Zs 78](#); [Lk 6,36-38](#)

Vétkeztünk, bűnbe estünk, Urunk, megszegtük törvényed

6. kedd

[Iz 1,10.16-20](#); [Zs 49](#); [Mt 23,1-12](#)

Ha készségesen hallgatunk az Úrra, élhetünk javaival

7. szerda (Szent Perpétua és Felicitász)

[Jer 18,18-20](#); [Zs 30](#); [Mt 20,17-28](#)

Uram, Istenem, szabadíts meg irgalmad szerint!

8. csütörtök (Istenes Szent János)

[Jer 17,5-10](#); [Zs 1](#); [Lk 16,19-31](#)

Áldott az a férfi, aki az Úrban bízik

9. péntek (Római Szent Franciska, Savio Szent Domonkos)

[Ter 37,3-4.12-13a.17b-28](#); [Zs 104,16-21](#); [Mt 21,33-43.45-46](#)

Jön az álomlátó, gyertek, öljük meg

10. szombat

[Mik 7,14-15.18-20](#); [Zs 102](#); [Lk 15,1-3.11-32](#) Irgalmasan bánik az Úr azokkal, akik szeretik őt

11. vasárnap: NAGYBÖJT 3. VASÁRNAPJA

[Kiv 20,1-17](#); [Zs 18B](#); [1Kor 1,22-25](#); [Jn 2,13-25](#)

Irgalmasan bánik az Úr azokkal, akik szeretik őt

12. hétfő

[2Kir 5,1-15a](#); [Zs 41-42](#); [Lk 4,24-30](#)

Sok leprás közül nem tisztult meg más, mint a szíriai Naámán

13. kedd

[Dán 3,25.34-43](#); [Zs 24](#); [Mt 18,21-25](#)

Fogadd el, Urunk, megtört szívünket és alázatos lelkünket

14. szerda

[MTörv 4,1.5-9](#); [Zs 147](#); [Mt 5,17-19](#)

Hallgass az Úr rendelkezéseire, és cselekedj azok szerint

15. csütörtök

(Hofbauer Szent Kelemen)

[Jer 7,23-28](#); [Zs 94](#); [Lk 11,14-23](#)

Hallgassatok az Úr szavára!

16. péntek

[Oz 14,2-10](#); [Zs 80](#); [Mk 12,28b-34](#)

Egyenesek az Úr útjai, az igazak járnak rajtuk

17. szombat

(Szent Patrik)

[Oz 6,1-6](#); [Zs 50](#); [Lk 18,9-14](#)

Irgalmasságot akarok és nem áldozatot!

18. vasárnap: NAGYBÖJT 4. VASÁRNAPJA (Jeruzsálemi Szent Cirill)

[2Krón 36,14-16.19-23](#); [Zs 136](#); [Ef 2,4-10](#); [Jn 3,14-21](#)

A fogsággal és szabadítással mutatta meg irgalmát az Úr

19. hétfő: SZENT JÓZSEF (főünnep)

[2Sám 7,4-5a.12-14a.16](#); [Zs 88,2-29](#); [Róm 4,13.16-18.22](#); [Mt 1,16.18-21.24a](#)

Az Úristen neki adja atyjának, Dávidnak trónját

20. kedd

[Ez 47,1-9.12](#); [Zs 45](#); [Jn 5,1-3a.5-16](#)

Élni fog minden a templomból fakadó patakban

21. szerda (Szent Benedek, Flüei Szent Miklós)

[Iz 49,8-15](#); [Zs 144](#); [Jn 5,17-30](#)

Megőriz és megajándékoz az Úr a szabadulás napján

22. csütörtök

[Kiv 32,7-14](#); [Zs 105,19-23](#); [Jn 5,31-47](#)

Műljék el, Uram, izzó haragod, szánd meg népedet!

23. péntek (Mongrovejói Szent Turibiusz)

[Bölcs 2,1a.12-22](#); [Zs 33](#); [Jn 7,1-2.10.25-30](#) Tegyük próbára az igazat, ítéljük gyalázatos halálra

24. szombat

[Jer 11,18-20](#); [Zs 7](#); [Jn 7,40-53](#)

Olyan voltam, mint a vágóhídra hurcolt gyanútan bárány

25. vasárnap: NAGYBÖJT 5. VASÁRNAPJA (Szent Izsák)

[Jer 31,31-34](#); [Zs 50](#); [Zsid 5,7-9](#); [Jn 12,20-33](#)

Törvényét bennsőnkbe helyezi, szívünkbe írja az Úr

26. hétfő: URUNK MEGTESTESÜLÉSÉNEK HIRÜLDÁSA (főünnep)

[Iz 7,10-14](#); [Zs 39](#); [Zsid 10,4-10](#); [Lk 1,26-38](#) Íme a szűz méhében fogant, és fiút szül

27. kedd (Szent Rupert)

[Szám 21,4-9](#); [Zs 101](#); [Jn 8,21-30](#)

Aki föltekintett a rézkigyóra, életben maradt

28. szerda

[Dán 3,14-20.91-92.95](#); [Dán 3,52-56](#); [Jn 8,31-42](#) Isten elküldte angyalát, és megszabadította szolgálait

29. csütörtök

[Ter 17,3-9](#); [Zs 104,4-9](#); [Jn 8,51-59](#)

Ábrahám lesz a neved, mert sok nép atyjává teszlek

30. péntek (Climacus Szent János)

[Jer 20,10-13](#); [Zs 17,2-7](#); [Jn 10,31-42](#)

Kiragadja az Úr a szegény ember életét a gonoszok kezéből

31. szombat (Szent Ámosz, Szent Benjamin)

[Ez 37,21-28](#); [Jer 31,10-13](#); [Jn 11,45-56](#)

Megszabadít az Úr, és egy népé tesz

EGY CSEPP KÖZÉLET Czakó Gábor: Olaj, adósság, Antikrisztus

Korunk három fő tényezőjére tekintünk. Az első az energia. A legfontosabb fajtája máig a kőolaj. Olaj van a föld alatt, ám a XIX. sz.-ban egy hordó olaj energiájával 100 hordót termeltek, ma a már 1:5 az arány, s közeleg az 1:1, 1:0,9, stb. Ez azt jelenti, hogy a föld mélyén sokáig – „örökké” – lesz ugyan olaj, de „elfogyott” abban az értelemben, hogy energiában kifejezve ráfizetéses lesz a kitermelése. A Pénz takarja el a valós helyzetet, hogy a tényleges értékeket a Pénz tulajdonosaihoz szippantsa - lásd: értéktelenségi törvény. A Pénz gumimérce, lényege szerint Semmi – nincs akkora bankszámla, amiből egy köbcenti benzin, vagy szem gabona kicsavarható volna. Viszont jót lehet háborúzni érte, pl. Irak, Líbia s hamarosan Irán ellen.

A második az adósság, mint az államok és emberek rab-szolgátságának gazdaságkori formája.

Az IMF adatai szerint a legfejlettebb országok GDP-hez mért eladósodottsága 25 %-kal fog nőni 2007-2014 között. A világ össz-államadóssága 82 ezer milliárd dollár, míg a világ össz. GDP-je 58 ezer milliárd dollár (2009). Ez azt jelenti, hogy a bolygó ún. reálgazdasága mindössze 70%-a a hitelezők kezébe került „adóslevelek” számszerű értékénél. Tehát a tartozások lényegében kifizethetetlenek – írja Kiss Károly. Sőt, az arány a kamatos kamat jóvoltából évről évre romlik, miáltal az országok, s velük a népek adórszolgátsága egyre reménytelenebb. A Föld minden jövedelme az ismeretlen és felelőtlen „hitelezők”, a Magánállamok zsebébe folyik. A világ leggazdagabb országa, az USA államadóssága 2011-ben meghaladta a 15 ezer milliárd dollárt, 2010-ben a GDP-je 14,5 ezer milliárd dollárt tett ki. A Nemzetközi Valutaalap adatai szerint Japán GDP-arányos államadósság-rátája 229 százalék, Görögországé 152 százalék, Olaszországé 120, Írországé 114 százalék. Az uniós átlag 82,5, az euró övezet átlaga 88 százalék. (hvg.hu) Mi egy picivel jobban álltunk – megtámadtatásunk előtt!

Az eladósodott országok kormányai egyre nehezebben tudnak eleget tenni védelmi, oktatási, szociális, egészségügyi és egyéb köteleességeiknek.

A harmadik az Antikrisztus, a világon egyre nagyobb hatalomra szert tevő személytelen, anyagtalan, istentelen, embertelen és ellenőrizetlen sátáni erő, aminek kezében minden érték Pénzzé, azaz semmivé válik.

Az Antikrisztus működésének legerősebbnek látszó csoportja a Magánállamoké, melyek egyre több nép és állam fölött uralkodnak, és viszonzásképpen semmilyen közösségi terhet nem viselnek.

A mostani világháborúban – a hidegháborút is számítva ez a IV. – nem országok küzdenek egymással, hanem Magánhatalmak állnak szemben nemzetállamokkal, de inkább az emberiséggel, sőt a Földdel.

A Magánállamok rejtőzködő családi monarchiák. A Föld közismerten leggazdagabb családjainak különös ismertetőjegye, hogy tagjaik sosem szerepelnek a Forbes magazin milliárdosai között. Ők rendelkeznek a világ javainak zömével, elsősorban a pénzzel, a találmányokkal, a csúcstechnikai iparágakkal, a tudatformáló, helyesebben tudatformátlanító szétszóró-iparral, mely a szórakoztatóipar fedőnevet viseli. Betekintésük van a politikai államok terveibe, hiszen azok demokratikusan, azaz nyilvánosan kell, hogy működjenek, miközben ők titkosan. Ha nekik más elképzeléseik vannak az adott ország sorsáról, ha nem tetszik nekik a viselkedése, vagy egyáltalán, éppen erőt kell mutatniok, nehogy az emberek elbizzák magukat, akkor hipp-hopp, intézkednek az IMF-en, a hitelminősítőkön, és más mélyen demokratikus szerveiken keresztül. Ez történt Magyarországgal is. Javítani merészeltük a honi tájékoztatást, az oktatást, adóztatni merészeltük az Anti-

krisztus szentélyét, a Bankot, csökkenteni próbáltuk az államadósságunkat, vagyis lazítani próbáltuk nyakunkon az iga szorítását, mire leminősítették az országot és a forintot: tartozásunk rögtön több lett, mint volt. A törlesztési szándék szökési kísérletnek minősül.

Az elmúlt másfél évben – akárcsak 1956-ban – rámutatunk a korideológiák: kommunizmus, liberalizmus fü alatti ocsmány érdekszövetségére. Ennek látványos példája a náciszocihollýreal névvel illethető művészkedés teljes ízlésazonossága, vagy mai magyar „fogda-koalíció”: a közvagyon és a közérkölcök eltüntetöi együtt tüntetnek a „demokráciáért” azaz a Mammon érdekeiért. Ők a Magánállamok 5. hadoszlopa, melynek hazai erejére jellemző, hogy '90 óta háromszor is kormányra tudott jutni. Másutt, pl. az USA-ban vagy Nagy-Britanniában a magánhatalom és a helyi kormányzat erősen összefonódott. Jellemző, hogy az amerikai kormányzat ugyanolyan erővel dogozott az MDF-KDNP-Kisgazda szövetség 94-es vereségéért, mint most a Fidesz-KDNP megbuktatásáért. Pedig mecsoda különbség van a két nemzeti pártszövetség tettei között! Mégis ütök, mint a róka a nyuszt sapkában vagy sapka nélkül.

Számon kérik az Orbán-kormányon pl. a demokráciát. Kik és miféle demokráciát? Ki választotta a világ szórakoztató – szétszóró! – giccsparádát, mellyel az emberiséget hülyítik? Az emberiség mikor szavazta meg, hogy a „szabad világpiacon” az áruk közül egyetlen egy, a pénz, a kamatos kamat jóvoltából fölmentést kapjon az enyészett általános törvénye alól, s ezáltal tulajdonosai isteni kiváltságokat élvezzenek? Mikor választottuk a világ uraivá ezeket a tulajdonosokat? Mikor szavaztuk meg, hogy pénzé, azaz semmivé kell tenni bolygónk életföntartó képességét?

Így vívják ma a Negyedik Világháborút. Persze nem csak ellenünk: Görögország lelöve, Líbia nátoílag is, mert vissza merte kérni amerikai bankjától az eltözdézett olaj-aranyát... Portugália és Spanyolország sebesült Olaszországgal együtt. Erről beszédesen vallott Anglia, amikor kivonult az euró védelmezöi közül. A tüzvonalból visszasuttyant régi klubjába, az USA mellé, nehogy véletlenül eltalálják, mert célkeresztbe került az EU összes nemzetállama.

Ne legyünk olyan nagyra a hazánk ellen indított kíméletlen támadások miatt. A II. Világháború is kisebb erőpróbákkal kezdődött: a Rajna-vidék majd Albánia megszállása, az Anschluss, német-szovjet érdekszférák kialakítása Finnországtól Lengyelországon át Besszarábiáig, stb. A nagyok harca csak ezután kezdődött.

Ha minálunk szerbeket, románokat, szlovákokat vert volna anyanyelvük használata miatt a csöceselék, az Európai Unió nyilván hallgatott volna, mint a szomszédok demokratikus magyarverései idején, vagy amikor Pozsony nyíltan sértegeti saját alkotmányát... A mi bününk az Alkotmány, a sajtótörvény, a magánpénztárak fölszámolása és hasonlók közös vonása: az ember a pénz ellenében. Ezzel lavinát indítottunk el. Éppen akkor, amikor Európa szellemi értelemben szinte az Antikrisztus markába került, hisz majdhogynem légüres térré vált, értéktelenségé, eszmétlenné – magyarul finom és szerves az átmenet – eszméletlenné, ahol Gázságot elkövetni szabad, de jót tenni bün.

Szinte és majdhogynem! Európa még él, csak tetszhalott. Magához térhet – megteremtöjéhez, Krisztushoz – és csatlakozhat a fölbredtekhez.

Csapataink harcban állnak...

VENDÉGEINK A SZENT JÓZSEF BÚCSÚN gyott 70 kilót.**Megtéréséről írt könyvet****Molnár Róbert polgármester**

Kübekháza - Molnár szerint "Isten azért adta a politikát, hogy a bűnbeesett világban a rendteremtést szolgálja".

Megtéréséről írt könyvet Molnár Róbert Kübekháza független polgármestere, volt kisgazda képviselő. A könyvben a magánéleti eseményeken kívül hangsúlyos a politika is.

Molnár szerint „Isten azért adta a politikát, hogy a bűnbeesett világban a rendteremtést szolgálja”.

– A megtérésem előtt azt gondoltam, az ellenzéki padsorban ülő ellenség. Ma hívő emberként azt gondolom, hogy minden oldalban meg lehet találni az isteni értéket és a nemzet érdekében össze kell fogni, mert egyetlen párt önmaga nem tud jólétet teremteni, akármekkora többsége is legyen. Nem a gazdaság felfutása biztosít jólétet, hanem az, ha az ember harmóniában él Istennel és a saját közegével – fogalmazott Molnár Róbert, aki könyvében azt írja: „Isten nem gazdagságellenes, de az Istenben elrejtett élet gazdagsága nem pénzben, földi javakban mérhető”.

Molnár gondolkodása magánéleti esemény miatt változott meg – a házassága válságba került –, a könyvben erről részletesen beszél. „Összeroskadtam, szalmaszálként nyúltam a Bibliáért. Kezdem általa meglátni Istent, aki számomra addig csak egy kívánságteljesítő automataként létezett” – mondta a delmagyar.hu-nak. Nem sokkal később felesége lelkipásztorának javaslatára a házaspár részt vett egy úgynevezett csendeshéten (a biatorbágyi Magyar Belmisszió programja). A néhány nap megváltoztatta, feleségével újra egymásra találtak, templomi esküvőt tartottak – korábban csak polgári szertartás volt –, majd született három gyermekük. Molnár nem csak gondolkodásban, de külsőleg is változott, fo-

Molnár szerint "Isten azért adta a politikát, hogy a bűnbeesett világban a rendteremtést szolgálja."

Az egykori kisgazda politikus beszámol a Torgyán Józseffel közös munkáról is, ami 1991-ben kezdődött, és 2001-ig tartott. A kapcsolat indokaként komoly politikai vitát említ (erről részletesebben egy korábbi, Az Elnök embere voltam című könyvében beszél). Leírja, hogy 2007-ben egy három oldalas levélben kért bocsánatot Torgyántól, amire az volt a válasz: megbocsátok, de...

– A megtért hívők nem lesznek felsőbbrendű emberek, de az életünk mindenképpen üzenet és minta kell hogy legyen mások számára. Ehhez azonban nem ragadhatnak a templomokban, ki kell jönniük, hogy világíthassanak a világban – válaszolta arra a kérdésre, hogy mit gondol azokról, akik nem hisznek Istenben. Hozzátette: vallásosnak és hívőnek lenni nem ugyanaz. „A vallásos elmegy a templomba vasárnap, és ezzel ki van pipálva. A hívő Istennel ébred, fekszik, mély kapcsolatban van vele.”

Szerinte ma Magyarországon nem keresztény politikálás zajlik, és az nem tesz kereszténnyé, ha valaki keresztet hord a kabátja hátkáján vagy a nyakában.

– A gyűlölködésen, a széthúzáson, a nagyképűsége és a korrupción nincs is áldás - fogalmazott.

A kérdésre, hogy visszatérne-e a nagypolitikába, úgy válaszolt: ezt Istenre bízta.

Molnár Róbert Egy politikus, akit rabul ejtett Isten című könyve 2011 március 15-én jelenik meg, és szerzője szerint forradalmian új könyv lesz. A delmagyar.hu a kéziratba nézhetett bele.

Forrás: delmagyar.hu

Kicsi Hang verséneklő együttesről

Borbély Katalin, Menyhárt József

A galántai Magángimnáziumban 1999 tavaszán a végzős diákok részére műsor készült: az osztály egyik tanulója énekelt, az osztályfőnök gitáron kísérte... mesélik az ilyen. És mivel a műsor történetesen jól sikerült, felvetődött a folytatás lehetősége. Ez lehetett a kicsi hang első kezdete. Egy évvel később ez a két ember bátorságukat összeszedve úgy döntött, hogy Sinka István Sötét esztendő és József Attila Gyermekké tettél című verseinek megzenésítéseivel vállalják a megmérettetést a szlovákiai magyarság nagyfesztjén a Tompa Mihály Vers és Próza Versenyen, Gömörország fővárosában, Rimaszombatban. Talán ez volt a kezdetek sorában a második. A verseny után nem kapta szárnyára őket a siker, nem halmozták el lemezkiadási ajánlataikkal sem a neves sem a névtelen lemezkiadók, nem lettek ünnepezt dalnokok a szó nagykereskedelmi értelmében. Hol volt a megasztárok ideje akkor még...Hál' Istennek ez nem egy ilyen műfaj. A verséneklés rétegzene: befogadásához a fül mellett szükséges a lélek. Koncertek következtek, munka, önálló elgondolása és megéneklése a néha tudatosan, megint máskor véletlenszerűen kiválasztott verseknek. Az anyag egy év alatt összeállt, kikristályosodott. Mégis csupán két évvel később, 2003 tavaszán Egyszerű ez címmel jelent meg az első kicsi hangos CD húsz, többségében József Attila ill. Ady Endre, Pilinszky János, Radnóti Miklós és Sinka István megzenésítéssel. Az album megje-

lentetésében Zalka Judit grafikai és Reitzner Henrik szervező-készsége elengedhetetlen feltételnek bizonyult: nélkülük ez az album sem született volna meg. A korong, bár bolti forgalomba szinte egyáltalán nem is került, rövid idő leforgása alatt elfogyott. Ezt a korszakot nevezhetnénk a harmadik kezdetnek.

Újabb két esztendő telt el, miközben újabb dalok születtek, amelyek kiválasztása már nem annyira egy szerző, sokkal inkább témakörök szerint történt. A műfaj nagy szerencséjére a verséneklők kiváló szövegíró gárda segítségét vehetik igénybe: a magyar költészet ill. a magyar nyelvű fordításköltészet tárháza kiapadhatatlan... A kicsi hangos koncerteken József Attila versei mellett Szabó Lőrinc, Nagy László, Radnóti Miklós, Reményik Sándor, Weöres Sándor, Bettes István, Simkó Tibor költeményei szólaltak meg két hangra, furulyára és egy / néha két / gitárra feszítve. Az újabb hanghordozó megjelentetését már nem lehetett elkerülni: a stúdiómunkálatok rohamtempóban, két nap leforgása alatt zajlottak 2004 őszén. A második hanghordozó a Ki viszi át...? címet kapta: az albumon szerelmes, magyarság- és gyermekversek várnak arra, hogy a hallgatóság képzeletbeli zsákjába tegye és átvigye őket a túlsó partra... A negyedik kezdet?

A kicsi hang történetét átgondolva sokkal inkább a történet folytonossága érdekel, mint kezdeteinek pontos datálása. Jó érzés tudni, hogy van igény erre a zenére, és ez nem csupán a hallgatóságra érvényes, hanem mi magunkra is: egy jól sikerült zenésítés, egy családias hangulatú koncert energiát és feltöltődést jelent. A kicsi hang igazából köszönet: Istennek a találkozás kegyelméért, a költőnek az emberi gondolatok, érzések, fájdalmak és örömök megverseléséért, a hallgatóságnak a költemények szeretetéért.

www.kicsihang.com

Március 10.	Ifi-kör
Március 12.	Olvasókör
Március 16.	Felnőtt hittan
Március 23-24-25.	Szent József búcsú rendezvénysorozat

Szent József búcsú, 2012

Március 23. péntek

17.00 *Keresztút* (alatta gyónási lehetőség)

18.00 *Lelkigyakorlatos szentmise*

(Kiss Márton bélfenyéri plébános)

Március 24. szombat

10.00 *Alsósoknak: Kicsi Hang* zenélő együttes műsora (díszterem)

10.00 *Felsősök: 7 OLDAL, 7 CSAPAT, HÉTFÉLE AJÁNDÉK A HITRŐL* - Szókirakó vetélkedő felsős csapatoknak
10.00 *Középiskolások-főiskolások: Videoklipek szerkesztése a hitről*

12.00 *Ebéd* (egytálétel + palacsinta)

14.00 *Apák-fiúk focimeccs*

17.00 *Dr. Molnár Róbert kübekházai polgármester előadása* (alatta gyónási lehetőség)

18.00 *Lelkigyakorlatos szentmise*

Mise után fórum a Szalézi teremben

Március 25. vasárnap

14.00 A bátorság emberei c. film (Díszterem)

17.00 *Szent Veronika Kórus koncertje (Zalalövő)*

18.00 *Lelkigyakorlatos szentmise*

A NAGYKANIZSAI SZENT JÓZSEF PLÉBÁNIA LAPJA

Megjelenik: minden hónap utolsó vasárnapján

Elérhetőségek ; e-mail: szentjosefplebania@hotmail.com , honlap.: www.szentjosef.plebania.hu

Hivatali idő a plébánián: hétfőtől péntekig de. 8-10 és du. 4-6 között telefon: (93) 313-849, 06/30/5085542